

DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 243.

Niedziela, 22 Października (3 Listopada).

1867 r.

Rok 4.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących: po Świętatach uroczystych i Niedzielach. — Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorach. — Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadsyłane do zamieszczenia w Dzienniku nie zwracają się. — We wszystkich co dotyczy Dziennika, należy odnosić się wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Prenumerata w Warszawie rocznie rsr. 8. — Półrocznie rsr. 4. — Kwartalnie rsr. 2. — Miesięcznie kop. 67. — Bez odnoszenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się. — Numer pojedynczy kop. 5. — Za odnoszenie do domu, opłaca się miesięcznie kop. 5. — Na prowincji na stacjach pocztowych w Królestwie i Cesarstwie rocznie rsr. 9 kop. 20. — Półrocznie rsr. 4 kop. 60. — Kwartalnie rsr. 2 kop. 30. — Miesięcznie kop. 80.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY. — Najwyższe ukazy. — Monarsze zadowolenie. — Nominacja. — Awans i uwolnienie.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY. — Warszawa. — Przegląd polityczny. — **Telegramy.** — Wiadomości telegraficzne. — Uroczystość ślubu J. C. W. W. Ks. Olgi Konstantynówny z N. Jerzym I. — Rada gminna ateńska. — Poświęcenie placu targowego. — Sprostowanie. — Międzynarodowy kongres homeopatów. — Opera włoska. — Debiut p. Müncheimer. — Trupa francuzkich artystów. — Kronika kościelna. — Sławny obraz. — Odczyt o wystawie paryskiej. — Koncert. — Wypadki. — Wiadomości dworskie. — Oświadczenie *Rigasche Ztg.* — Droga żelazna odesko-czerniowiecka. — Droga żelazna kijowsko-bałcka. — Droga żel. do Nikolajewa. — Koncert p. Ap. Katskiego. — Anglja. Proklamacja króla włoskiego. — Nabozęństwo za papieża. — Proces fenienów. — Francja. Zwłanie izb. — Wystawa powszechna. — Prusy. Kwestja włoska. — Traktat z Wirtembergiem. — Turcja. Przygotowania wojenne. — Włochy. Kardynał Antonelli i papież. — Wyprawa do państwa kościelnego. — Garibaldi; statki hiszpańskie. — Bandy garybaldyjskie. — Korespondencje ze Lwowa i Paryża.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI — Doktor homeopata A. Linc. — Tydzień targowy, i t. d.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa.

21 Października (2 Listopada).

Najwyższe Ukazy z d. 30-go sierpnia r. b., nadające generał-majorowi z orszaku Jego Cesarskiej Mości *Dehnowi*, posiadaczowi majoratu Kozienice w pow. kozienickim, w także posiadanie części lasów: *Dąbrowe*, Stanowisko i Lugostów, i Aleksandrze *Lisickiej*, córce i spadkobierczyni generał-majora *Bohle*na, posiadaczce majoratu Stopnica w pow. stopnickim, w także posiadanie folwark *Czyżów* w tymże powiecie, zamieszczone były w Nr. 228 i 229 *Warsz. Dniw.*

Monarsze zadowolenie. — Najjaśniejszy Pan oświadczył monarsze zadowolenie zostającemu do szczególnych poleceń przy ministrze wojny, generał-majorowi generałnego sztabu *Anickowowi*, za dokładne wykonanie poleconej mu rewizji spraw urzędów wojskowo-okręgowych w okręgu wojenym kaukaskim.

Nominacja. — Przez Najwyższy ukaz imienny, wydany do senatu rządzącego na dniu 15-m października r. b., zarządzający dworem Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Konstantego Mikołajewicza, w godności ochmistrza dworu, rzeczywisty radca stanu *Tegoborski*, Najmilszemu mianowany został ochmistrem dworu Jego Cesarskiej Wysokości, z pozostawieniem, po dawnemu, w ministerstwie spraw zagranicznych. (*Rus. Inw.*)

Awans i uwolnienie. — Przez Najwyższy rozkaz do zarządu wojennego, z dnia 17-go października, posunięty zostaje, w korpusie żandarmerji, naczelnik warszawskiego gubernialnego zarządu żandarmerji, pułkownik *Talajewski*, na generał-majora, z uwolnieniem od służby, z mundurem i całkowitą emeryturą. (*Rus. Inw.*)

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa.

21 Października (2 Listopada).

Flota francuzka wyprawiona z wojskiem z Tulonu, z powodu przeciwnego wiatru, stanęła w Civita-Vecchia nie 28-go jak się spodziewano, lecz dopiero 29-go, i tegoż samego dnia wojska włoskie otrzymały z Florencji rozkaz

wkroczenia do państwa kościelnego, dowodzący zaś temi wojskami generał Ricotti polecenie, aby wezwał Garibaldeggo do złożenia broni. — Gdzie jednak znajdował się Garibaldi, o tem nie było żadnych wiadomości w Paryżu do 29-go wieczorem i dotąd z pewnością nie wiemy gdzie się on znajduje. Jednakże *Gazetta di Firenze* z tejże daty donosiła, że przepłynął się przez Tyber i stanął pomiędzy grobem Nerona a Monte-Mario. Według niektórych dzienników francuzkich, siły jego tak były osłabione po bitwie pod Monterondo, że nie mógł odważyć się atakować Rzymu, bronionego przez ściągnięte tam prawie wszystkie wojska papieżkie. Według ostatnich wiadomości z Florencji, główna kwatera Garibaldeggo 29-go, znajdowała się w San-Colombo nad Osą o 2 1/2 mil od Rzymu a według innych wiadomości zajmował już willę Piombino pod samym Rzymem. Lecz wszystko to traci swe znaczenie w obec dzisiejszego naszego telegramu, według którego francuzi wypędzili Garibaldeggo i jednym pułkiem korpusu ekspedycyjnego zajęli Rzym. Wojska włoskie zaś otrzymały rozkaz zajęcia naprzód Civita-Castellana, Orte, Acquapendente i Frosinone. Generał La Marmora, który przybył już do Paryża, miał polecenie, przedstawić powody które skłoniły króla do wysłania wojsk na terytorjum papieżkie, oraz charakter polityczny tej interwencji, jej cel i korzyści ze względu utrwalenia się nowego gabinetu. Według półurzędowych dzienników francuzkich *Patrie*, *La France* i *Etendard*, wkroczenie wojsk włoskich do państwa kościelnego, jest groźnem dla pokoju, co potwierdza niejako nasz dzisiejszy telegram.

Z powodu, że w okólniku p. de Moustier była wzmianka o wezwaniu mocarstw do udziału w naradzie w przedmiocie rozwiązania kwestji rzymskiej, niektóre dzienniki utrzymują, że już w tym celu robione były kroki, i że Anglja i Prusy odmówiły udzielenia rękojmij mającemu nastąpić układowi, kiedy inne zapowiadają, że Austrja, Bawaria, Belgja, Hiszpanja i Portugallja, oświadczyły gotowość poręczenia konwencji wrzesniowej bez zmiany. Wiadomości te zdają się cokolwiek podejrzanę, gdyż w okólniku p. de Moustier nie ma wcale mowy o żadnej rękojmii, lecz o wyszukaniu środków załatwienia kwestji rzymskiej. Tymczasem *N. Fr. Presse* donosi z Londynu, że nowy ambasador angielski w Paryżu, lord Lyons, otrzymał polecenie nieodrzućcia postawionego przez Francję projektu konferencji dla uregulowania kwestji rzymskiej, a *Liberté* posuwa się jeszcze dalej i utrzymuje, iż wszystkie mocarstwa, z wyjątkiem stolicy apostołskiej, przychylnie przyjęły ten projekt. Rząd francuzki obok tego, według *Liberté*, przesłał gabinetowi berlińskiemu podziękowanie za jego postawę w sprawie włoskiej, która to postawa nie mało się przyczyniła do utrzymania pokoju.

Proklamacja Wiktora Emanuela dość dobrze przyjęta została przez umiarkowaną prasę włoską, która oświadcza, że w obecnych krytycznych okolicznościach, nowy gabinet włoski zasługuje na poparcie kraju. Dzienniki lewicy na-

turalnie nie są zadowolnione z tej proklamacji, lecz nie podają środków wyjścia z obecnych kłopotów.

Mowa podczas uczty w ratuszu w Paryżu, cesarza austriackiego, który w przyszły poniedziałek ma powrócić z Compiègne do swego państwa, dobrze została przyjęta przez dzienniki wiedeńskie. Tymczasem biskupi cislitawscy, nauczeni listem cesarskim, drugi swój adres wystosowali nie do cesarza, a do ministra wyznań, i w nim głównie zaprotestowali przeciwko radzie szkolnej ustanowionej w Galicji, która zostaje w sprzeczności z warunkami konkordatu, przyczem powtórzyli swe argumenta za nietykalnością konkordatu, dodając, że ponieważ w sprawach wojskowych zasięgać jest zdanie ministerstwa wojny, dla czegożby w sprawach religijnych nie miano zasięgać zdania władz duchownych. Z powodu dekretu cesarskiego, nakazującego wybory do sejmu chorwackiego, dzienniki wiedeńskie zachęcają chorwatów do zgody i umiarkowania, tem bardziej, że podstawy układów zaproponowane chorwatom przez większość sejmku węgierskiego, są dla nich bardzo korzystne. Podstawy te są następujące: 1) dyplom koronacyjny ma być wspólny dla Węgier i Kroacji; 2) wspólne sprawy pomiędzy Wiedniem a Pesztem ustanowione, będą uznane przez Kroację; 3) sejm chorwacki ma prawo samostannie wybierać ze swego łona delegację, mającą być wysłaną do Wiednia, dla regulowania spraw wspólnych. Stronnictwo narodowe chorwackie dotąd nie było skłonne do przyjęcia tych warunków.

Książę serbski, pomimo swego umiarkowania w mowie tronowej o sprawie statku *Germania*, przesłał do Porty drugą energiczną notę, żądającą usunięcia namiestnika Bułgarji Midhad paszy, i udzielenia pensji rodzinom zabitych dwóch serbów. Porta odpowiedziała na to zgromadzeniem korpusu 10 tysięcy wojska nad granicą serbską. Ciągłe wysyłanie posiłków na w. Kandję, najlepiej przekonywa o bezskuteczności misji Aali-paszy. Zresztą według ostatnich wiadomości z Konstantynopola przez Marsylję, skoro usiłowania Aali-paszy w celu utworzenia administracji z krajowców nie doprowadziły do żadnego skutku, spodziewano się rozpoczęcia na nowo działań wojennych z d. 1 listopada.

Bawarska izba panów znaczną większością przyjęła traktat celny z północnym związkiem niemieckim, bez żadnego ograniczenia, stany zaś wirtensbergskie zatwierdziły traktat przymierza z Prusami. Mowa tronowa przy otwarciu stanów luksemburskich, zapowiada złożenie tym stanom projektów w celu zburzenia fortyfikacji, z czego się okazuje, że rząd luksemburski ma zamiar spełnienia zobowiązań przyjętych przez traktat londyński.

Wybory w niektórych prowincjach północnych w Stanach Zjednoczonych, okazują zwrot na korzyść stronnictwa demokratycznego, przychylnego polityce prezydenta Johnsona. Wyraźnie okazuje się nieprzychylność dla roszczeń równoprawnienia murzynów, a sympatja dla uciśnio-

nych południowców. Mające nastąpić wkrótce wybory w Nowym Jorku i New-Jersey, przeważa szale na jedną lub drugą stronę.

Zwracamy uwagę czytelników naszych na zamieszczone poniżej korespondencje ze Lwowa i Paryża.

Telegramy

DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO

Paryż, 31 października. *La France, La Patrie i l'Etendard*, utrzymują, że wkroczenie wojsk włoskich do państwa kościelnego, tworzy niebezpieczny dla pokoju stan rzeczy. *La Presse* zapewnia, że cesarz Napoleon z cesarzem austriackim często naradzali się w przedmiocie obecnych zawikłań. Rezultatem tych rozmów było ustalenie najzupełniejszego porozumienia obu dworów co do wszystkich przez wypadki na porządek dzienny wprowadzonych kwestij. Beust jutro wyjeżdża do Londynu i zabawi tam do poniedziałku.

Cormons, 1 listopada. Według pewnych pogłosek, pułk piechoty francuskiej, z wylądowanego w Civita-Vecchia korpusu ekspedycyjnego, dziś wszedł do Rzymu.

Paryż, 2 listopada. *La France* stwierdza pogorszenie sytuacji na skutek wkroczenia wojsk włoskich do państwa kościelnego, i nadmienia, że z tego powodu, honor Francji zostaje głęboko dotknięty.

Florenceja, 2 listopada. Nota okólnikowa generała Menabrea do reprezentantów Włoch przy dworach zagranicznych, zwraca uwagę na trudności w wykonaniu konwencji wrześniowej, oraz powiada, że wkroczenie wojsk włoskich do państwa kościelnego nastąpiło w skutek interwencji francuskiej, i wynurza nadzieję ostatecznego rozwiązania, zdolnego zaspokoić dążności narodowe i zapewnić jednocześnie papieżowi godność i niepodległość, niezbędne dla wypełnienia jego boskiej misji.

(Correspondenz Bureau.)

Wiadomości telegraficzne.

* **Paryż, 30 października.** *Monitor* donosi: Flota przybyła 28-go b. m. pod Civita-Vecchia. W tymże dniu panowała w Rzymie spokojność i przedsięwzięte tam zostały środki ostrożności dla odparcia ataku. Garibaldi znajdował się jeszcze o kilka mil od Rzymu. We Florenceji panowała ciągle spokojność; nieznaczne zbiegowiska w Turynie i Neapolu zostały rozproszone bez naruszenia spokojności. — Margrabia Pepoli wyjeżdża dziś z Paryża do Berlina. (*Wolffs T. B.*)

* **Paryż, 30 października.** *Monitor* powiada, że obecnie, kiedy wojska francuskie stoją naprzeciw powstańców włoskich, wszelkie z tymi ostatnimi stosunki i wszelkie dawanie im poparcia, jest przeciwne prawu karnemu i lojalności. Rząd pokłada w tym względzie zaufanie w patriotyzmie wszystkich organów prasy. Dziennikowi *Courrier de France* wytoczony został proces. (*Tamże.*)

* **Paryż, 30 października.** Generał Lamarmora przybył dziś rano do Paryża. *La Patrie* powiada, że generał Lamarmora wysłany został w celu objaśnienia powodów, dla których armia włoska działać powinna wspólnie z korpusem ekspedycyjnym francuskim. (*Corr. Hav. Bul.*)

* **Paryż, 30 października.** *Liberté* pisze: Rząd francuski wynurzył gabinetowi berlińskiemu podzię-

kowanie za postawę, którą gabinet ten przyjął w kwestji włoskiej i która przyczyniła się wielce do utrzymania pokoju. Większość mocarstw przyjęła przychylnie projekt konferencji dla rozwiązania kwestji rzymskiej. Sam tylko papież nie zgadza się na konferencję, która odbędzie się bez niego. (*Tamże.*)

* **Paryż, 31 października.** *Monitor* donosi: Linje telegraficzne w państwie kościelnem nie zostały jeszcze naprawione. Nie mamy przeto żadnych dalszych wiadomości oprócz tych, które ogłoszone zostały wczoraj. Z powodu marszu Garibaldeggo na Rzym, załogi Viterbo i innych miast wykazały ruch koncentracyjny, ażeby być w stanie wziąć udział w obronie Rzymu. — Dalej toż pismo podaje następującą notę: Niektóre dzienniki tłumaczą proklamację króla Wiktora Emanuela w ten sposób, że takowa ma jakoby na widoku rozwiązanie kwestji rzymskiej za wyłączeniem sprawy Francji i Włoch. Też dzienniki usiłują nadać charakter bezwarunkowego zgodzenia się dobremu przyjęciu, jakiego proklamacja króla włoskiego doznała ze strony Francji, z powodu wyrażonych w niej dążności do utrzymania pokoju i do szanowania traktatów. Gabinet tuileryjski zapobiegł podobnemu tłumaczeniu przez ogłoszenie okólnika z 25-go października. Dokument ten nie pozostawia żadnej wątpliwości co do zamiaru rządu francuskiego, ażeby kwestja, interesująca całą Europę, poddana została pod zbadanie mocarstw. (*Tamże.*)

* **Paryż, 31 października.** *Monitor* ogłasza następujące wiadomości: Eskadra angielska, dowodzona przez admirała Wallisa, opuściła Lizbonę 26-go października i odpłynęła do Gibraltaru. Parostatki wojenne amerykańskie *Tanandega* i *Ticonderoga* przybyły do Lizbony. — Telegram z Lizbony podaje wiadomość z La Platy, że sprzymierzeni zdobyli jedną z najważniejszych pozycji fortu Humayata. Lopez wszczął układy o pokój. (*Tamże.*)

* **Florenceja, 29 października.** Popisowi z klasy 1841 roku otrzymali rozkaz stawienia się 7-go listopada. Nie ma wiadomości o Garibaldi. Parlament włoski zwołany został na drugą połowę listopada. (*Tamże.*)

* **Florenceja, 30 października.** *Nazione* pisze: Flota francuska znajdowała się d. 28-go października wieczorem pomiędzy Monte Argentario i wyspą Giglio; wczoraj powinna ona być przybyć do Civita-Vecchia. Tymczasem po przerwaniu komunikacji telegraficznej z tem miastem, nie nadeszła jeszcze dotąd żadna stanowcza o tem wiadomość. (*Tamże.*)

* **Florenceja, 30 października.** *Gazzetta di Firenze* donosi: dziś o godz. 11-ej z rana król wydał rozkaz, ażeby wojska włoskie wkroczyły do państwa kościelnego. Wojska te skierują się na teraz ku Civita-Castellana, Orte, Aquapendente i Frosinone. — *Riforma* donosi, że Garibaldi znajdował się wczoraj ze swą główną kwaterą w San-Colombo, koło Osa, o 2 1/2 mili od Rzymu. (*Tamże.*)

* **Florenceja, 30 października.** *Gazzetta ufficiale* donosi, że na prowincji miały miejsce rozruchy, oraz, że Garibaldi znajduje się w pobliżu Rzymu i rozporządza przeszło 22 bataljonami. (*Tamże.*)

* **Wiedeń, 30 października.** Prawie wszystkie dzisiejsze pisma poranne zastanawiają się nad toastami obu cesarzy, wniesionymi na onegdajszym bankiecie w ratuszu paryskim, i wynurzają przekonanie, że widzenie się obu monarchów może osiągnąć jeszcze większe znaczenie polityczne; akceptują one także oświadczenie złożone przez cesarza austriackiego co do dobrych stosunków pomiędzy Austrią i Francją, w tym duchu, w jakim toast cesarski przedstawia takowe. — *N. freie Presse* donosi, że baron Beust uda się w piątek do Londynu. Cesarz austriacki wyjedzie w poniedziałek z Compiègne napowrót do Wiednia. — Podług *Die Debatte*, misja wielkiego wezyra Aali-paszy na wyspie Kandji nie powiodła się z powodu wpływów zewnętrznych. (*Tamże.*)

* **Klausenburg, 27 października.** Drugi syn Kossutha wybrany został na deputowanego do sejmku peszteńskiego. (*Tamże.*)

* **Peszt, 30 października.** Na posiedzeniu izby deputowanych odczytano sprawozdanie komisji 11-tu proponujące, ażeby izba pozwoliła na postawienie w stanie oskarżenia deputowanego Böszörmenyi za przestępstwo prasowe. Późem prezes Szentivanyi zawiadomił izbę o otrzymanym przez niego liście Kossutha, w którym tenże oświadcza, że upoważnił redakcję dziennika *Magyar Ujsag* do ogłoszenia jego listu wystosowanego do wyborców wacowskich. List ten oddany został do druku i w sobotę wzięty będzie pod rozprawę. (*Cor. Bür.*)

* **Peszt, 31 października.** Na posiedzeniu izby deputowanych, Aleksander Almasy postawił w imieniu skrajnej lewej wnioski o postawienie ministerstwa w stanie oskarżenia za postępki jego względem

komitatu heveserskiego. (Wesołość). Koloman Tisza nie zgodził się z motywowanym wnioskiem Almassego, uważa jednak postępowanie ministerstwa za przeciwne prawu i wniósł o votum nagany. Obydwa te wnioski postawione będą w stosownym czasie na porządku dziennym. (*Tamże.*)

* **Londyn, 29 października.** „Korespondencja anglo-amerykańska” donosi z Nowego-Jorku pod d. 29-ym b. m.: Seward wynurzył swoje przekonanie, że demokraci odniosą zwycięstwo przy wyborach, które odbędą się w przyszłym miesiącu w Nowym Jorku, i oświadczył, że nie poda się wtenczas wcale do dymisji. Stronnictwo republikańskie na zachodzie sądzi, że postawienie prezydenta Johnsona w stanie oskarżenia, byłoby obecnie bardzo fatalnem dla radykalnych. (*Corr. Bür.*)

* **Londyn, 30 października.** Na bankiecie, danym w Edynburgu na cześć p. Disraeliego, tenże miał mowę, która trwała trzy godziny i dotyczyła obecnej sytuacji politycznej. Co się tyczy stosunków zagranicznych, kanclerz skarbu oświadczył, że teraźniejsze wypadki mogą dotknąć mocno położenie całej Europy, a zatem i Anglii, lecz że zdaniem jego, wielkie mocarstwa zamierzają popierać przywrócenie trwałego pokoju. (*Tamże.*)

* **Londyn, 30 października.** Podług wiadomości z Laguayra z 7-go października, wybuchły tam od dawna przewidywane rozruchy; w pobliżu stolicy Caracas miały miejsce potyczki. W handlu panuje stagnacja. (*Wolffs T. B.*)

* **Monachium, 30 października.** Odbywa się obecnie posiedzenie komisji izby radców państwa, w obecności prezesa ministrów księcia Hohenlohe. Dziś o g. 4-ej po południu, izba radców państwa odbędzie walne posiedzenie, jeżeli komisja ukończy do owej chwili swe narady; w przeciwnym razie, komisja zgromadzi się po południu po raz drugi. Powiadają, że w razie, gdyby usiłowania w celu skłonienia radców państwa do bezwarunkowego przyjęcia traktatu celnego pozostały bezskutecznymi, król udzieli pomimo to traktatowi swą ratyfikację. (*Tamże.*)

* **Monachium, 30 października.** Komisja izby deputowanych postanowiła jednogłośnie, wytrwać przy swej poprzedniej uchwale co do traktatów celnych i wynurzyć życzenie, ażeby rząd postarał się o to, izby *veto*, służące w pewnych wypadkach przydyktum związkowi północno-niemieckiego, nie zaszkodziło interesom ekonomicznym Bawarii. (*Tamże.*)

* **Monachium, 31 października.** Izba radców państwa przyjęła bezwarunkowo, wszystkimi głosami przeciw 13, traktat związku celnego. (*Tamże.*)

* **Sztutgard, 30 października.** Manifestacje na korzyść zawarcia traktatu celnego, tudzież traktatów przymierza zaczepno-odpornego z Prusami, trwają jeszcze dotąd pomiędzy ludnością. Usposobienie umysłów w izbie deputowanych jest dziś nieco lepsze. Postawiony przez deputowanych Roedingera, Zellera, Mehringa i Duvernoy wniosek, ażeby izba deputowanych uchwaliła traktaty przymierza, z zastrzeżeniem, iż stanom służyć będzie nadal prawo stanowienia o wysokości i podziale wojska, oraz o sumach na ich utrzymanie, ma widoki na przyjęcie. Petycja podpisana przez 3,368 obywateli sztutgardzkich i obejmująca prośbę, ażeby traktaty przymierza z Prusami uzyskały uchwałę, doręczoną została prezesowi izby deputowanych.

* **Sztutgard, 30 października.** Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych, radca stanu Mittnacht oświadczył: Traktat przymierza z Prusami nie obwarunkowywa żadnej zmiany w konstytucji wirtembergskiej. Król nie zrzeka się żadnego prawa monarchiego, lecz odstępuje jedynie królowi pruskiemu atrybucje, a nie samą ich treść. Traktat wkłada jedynie to, czego wymaga honor narodowy. (*Tamże.*)

* **Sztutgard, 31 października.** Izba deputowanych przyjęła znaczną większością traktat celny. Wielu deputowanych, którzy przemawiali z początku przeciw przyjęciu, głosowało w końcu za traktatem, a to przez wzgląd na Bawarię. (*Tamże.*)

* **Berlin, 30 października.** *N. Pr. Z.* donosi, że armia francuska przeznaczona do działania w państwie kościelnem, składa się z 20-tu bataljonów piechoty, 5-u pułków kawalerji i 36-u dział. (*Tamże.*)

* (Uroczystość ślubu J. C. W. W. Ks. Olgi Konstantynówny z N. Królem Helenów Jerzym I.) *Jour. de St. Petersburg.* pod 16 (28) października, podaje pod powyższym tytułem następujący opis:

„Wczoraj, w niedzielę, odbyły się w zimowym pałacu, zgodnie z Najwyżej zatwierdzonym ceremonjałem zaślubiny Jej Cesarskiej Wysokości Wielkiej Księżniczki Olgi Konstantynówny z Najjaśniejszym Królem Helenów, Jerzym I-ym.

„Ogłoszony przez nas ceremoniał, naprzód dał poznać naszym czytelnikom porządek tej uroczystości, ale szczegółów programu jakiego się trzymano, nie mogły dać pojęcia o świetnej wspaniałości tej uroczystości, zupełnie godnej tych uroczystości, które w podobnych okolicznościach, poprzedziły ją na dworze ruskim.

„Przed oznaczoną godziną obszerne sale pałacu szybko napełniły się osobami, które pospieszały zająć wskazane im miejsca, a w kilka minut zaledwie

na cześć Dostojnego Narzeczonego, który specjalnie należy do tej broni.

„Król Helenów w mundurze jeneralskim i Wielka Księżniczka Olga Konstantynówna, para dobrana pod względem urodzenia, również jak wieku i sympaty, czniali wdzięku ich osób, ściągali pełną uwielbienia uwagę, którą uszanowanie tylko zmuszało do milczenia, tak powszechne było wrażenie królewskości, uroczystości w swej monarszej wspaniałości, jaką rozciągali naokoło siebie.

„Tualeta Dostojnej Narzeczonej była pod względem gustu i bogactwa niezrównana i jeszcze bardziej uwidaczniała świeżą piękność młodej Księżniczki. Suknię miała białą z lamy srebrnej, z rzutem w bukiety haftowane srebrem; na przodzie spódnicy spuszczał się garniturek z guzików djamentowych, idący od szerokiego paska, również przyozdobionego w djamenty, jak i stanik, na którym kamienie ułożone były w stylu greckim. W naszyjniku i bransoletkach błyszczały także djamenty, na czole djadem z djamentów, a na warkoczach koron djamentowa. W wymienieniu tego nie da się wyrazić harmonia całego tego ogółu; było to coś uroczego.

„Wielka Księżna Aleksandra Józefówna, postępująca za swą ukochaną córką i do złudzenia wydająca się siostrą Narzeczonej, miała suknię także z lamy srebrnej, ale po bokach spódnicy szły pasy z aksamitu pasowego i z lamy złotej, przyozdobione w perły, których szeregi otaczały sobą niezliczone mnóstwo szafirów, rubinów i szmaragdów, okolonych djamentami. Na staniku przybranym w gronostaje, były także jeszcze prześliczne kamienie. Sława klejnotów Wielkiej Księżny Aleksandry Józefówny oddawna jest znana. Powiemy tylko, że trudno artystycznie ułożyć bardziej rzadkich cudów. Jej Cesarska Wysokość miała na sobie gwiazdy i wstęgi swych orderów.

„Ogon karmazynowego aksamitnego płaszcza, podszytego gronostajami, Dostojnej Narzeczonej, był podtrzymywany przez czterech szambelanów, a koniec niesiony był przez p. Tegoborskiego, pełniącego obowiązki mistrza dworu Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Konstantego Mikołajewicza.

„Ogony Ich Cesarskich Wysokości Wielkich Księżn Aleksandry Józefówny i Aleksandry Piotrowni, i Księżniczki Romanowskiej Leuchtenbergskiej Eugenji Maksymilianówny—były podtrzymywane przez pażów.

„Skoro orszak weselny zajął miejsca w kaplicy, gdzie oczekiwały z duchowieństwem, ciało dyplomatyczne i rada państwa, obrzęd religijny rozpoczął się. Wieńce trzymane były nad głową Dostojnej Narzeczonej przez Jej brata, Wielkiego Księcia Mikołaja Konstantynowicza i Wielkiego Księcia Aleksego Aleksandrowicza, a nad głową Króla Jerzego przez jego brata, Księcia Następcę Tronu Duńskiego i Wielkiego Księcia Włodzimierza Aleksandrowicza.

„Przy wejściu za kratę, zaraz za Członkami Rodziny Cesarskiej, pomiędzy marszałkami dworu, hrabią Musinem-Puszkinem i Skariatinem, trzymającymi w ręku buławy, jako oznaki ich godności, stali: hrabia Aleksander Adlerberg, towarzysz ministra dworu, zastępujący swego ojca, jeszcze nie zupełnie zdrowego,—potem kanclerz państwa książę Górczaków, prezes komitetu ministrów, książę Paweł Gagarin, wielki podkomorzy książę Bazyli Dołgoruki i t. d.

„Książę d'Osuna i de l'Infantado stał na czele ciała dyplomatycznego, którego wszyscy członkowie znajdujący się w tej chwili w St. Petersburgu byli obecni; po hrabi Metaxas, posła greckim i p. de Vind, sprawującym interesy Danji, wymienimy w porządku starszeństwa: ambasadorów francuzkiego i angielskiego; posłów niderlandzkiego, portugalskiego, Stanów Zjednoczonych, austriackiego, saskiego, pruskiego, brazylijskiego, włoskiego; sprawujących interesy Belgji i Turcji, i sekretarzy i urzędników wszystkich misji. Cała świta, wojskowa i cywilna, króla Helenów, była w szeregach ciała dyplomatycznego.

„Następujące damy ciała dyplomatycznego były obecne: baronowa de Talleyrand-Périgord, lady Buchanan, margrabina de Gabriac, pani Fibs i margrabina Bella Caracciolo.

„Oprócz tego były zaproszone i asystowały przy obrzędzie niektóre osoby pochodzenia greckiego: p. Condonaiaki i pani Condonaiaki, p. i pani Rodoconaki, p. i pani Scaramanga.

„Liczba dam stanu i frejlin, również jak dam dworskich była znaczna i musimy wstrzymać się od ich wymienienia, powołując się na ceremoniał.

„Pośród tych błyszczących toalet i w tym tłumie wzruszonym uroczystością spełniającego się wielkiego aktu, śledziła z nadzwyczajną uwagą szczegóły ceremonji, kobieta, w świątecznym stroju włoskiej, mieszana, drżąca, ale zarazem uśmiechająca się; była to mamka Wielkiej Księżniczki Olgi Konstantynówny, szczęśliwa z przypuszczenia do rozkoszy, jakiej doznawała.

„Po skończeniu obrzędu prawosławnego, nastąpił obrzęd według wyznania luterskiego, w sali Alexandra, dokonany przez szanownego doktora Uhlmanna.

„Rodzina Cesarska udawała się potem na kilka chwil do apartamentów wewnętrznych, wyszła wkrótce na powrót, udając się przez salę herbową do sali św. Jerzego, gdzie hymn narodowy helleński powitał Jej wejście.

„Najjaśniejszy Pan prowadząc Najjaśniejszą Królową Olgę, rozpoczął poloneza, w którym uczestniczyły wszystkie Dostojne Osoby, damy ciała dyplomatycznego, ochmistrynje dworu, i wysocy dygnitarze.

„Najjaśniejsi Państwo następnie rozmawiali z wieloma osobami i różne osoby przedstawione zostały Najjaśniejszemu Panu.

„Bal dworski skończył się około godziny 10-ej.

„Po wyjściu zastoło miasto rzęsiście iluminowane; cyfra Ich Królewskich Mości błyszczała w tysiącach miejsc.

„Dziś w poniedziałek miała miejsce w sali Mikołaja tradycyjna uczta, wzmiankowana w ceremoniale.

„Program koncertu podczas uczty, był następujący:

- 1) Uwertura z op. *Zampa* (Herold).
- 2) Chór z op. *Semiramide* (Rossini).
- 3) Walc (Strakosch), panna Budell.
- 4) Arja i chór z op. *Trubadur* (Verdi), p. Andrejew.
- 5) Duet z op. *Marino-Faliero* (Donizetti), pp. Wasiljew i Meo.
- 6) Walc (Beriot), panna Sołowjew.
- 7) Duet z op. *Karol Śmiały* (Rossini), panna Płatow i p. Nikulski.
- 8) Serenada z op. *Don Juan* (Mozart), p. Mielnikow.
- 9) Arja z op. *Ruslan* (Glinka), p. Petrow.
- 10) Bolero z op. *Giovanna Gusman* (Verdi), panna Budell.
- 11) Finał z op. *Rognieda* (Sierow) panie: Leonow, Schreder, Michałowska i Maliszew; pp.: Pietrow, Wasiljew 1-y, Kondratjew, Wasiljew 2-gi, Ratkowski, Sobolew i chór.
- 12) Wielki polonez skomponowany i poświęcony N. Królowej Helenów przez C. Levy.

„Kilkakrotnie już opisywaliśmy świetność uroczystych uct. Nie zdarza się na nich nadzwyczajnych wypadków i przewodniczy mu stanowczo etykieta. Ale ten wspaniały zbytek tak oslepiającego jest bogactwa, że nie daje uczuć jednostajności i jest to uroczystość prawdziwie cesarska, zawsze jednaka, a zawsze nowa.

„Dziś wieczór miasto jest znów iluminowane. Tłum napełnia ulice.

* Tenże dziennik pod 17 (29) pisze: Dziś, we wtorek, Najjaśniejsi Król i Królowa Helenów, przyjmowali w pałacu zimowym powinszowania ciała dyplomatycznego i osób obojga płci, mających wstęp do dworu.

* (Ateńska rada gminna), jak donosi dziennik *Moskwa*, wyznaczyła 15,000 drachm, na wydatki z powodu uroczystego przyjęcia Ich Królewskich Mości Króla Jerzego i Królowej Olgi Konstantynówny.

* (Poświęcenie placu i gmachu targowego). *Siew. Pocz.* donosi, że 16 (28) października, o godzinie 3-ej po południu, odbyło się w Petersburgu poświęcenie uroczyste wspaniałego „rynku Aleksandrowskiego wraz z placem targowym.” Uroczystość tę zaszczycili swą obecnością Najjaśniejszy Cesarz, Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Cesarzewicz Następcę tronu, oraz Ich Cesarskie Wysokości Wielcy Książęta Włodzimierz Aleksandrowicz,

Aleksy Aleksandrowicz, Konstanty Mikołajewicz i Mikołaj Mikołajewicz starszy. Po ukończeniu nabożeństwa i poświęceniu kaplicy, Najjaśniejszy Cesarz, wśród pełnych zapamiętań okrzyków „hura,” raczył wejść do sal zarządu rynku, gdzie zastawiona była przekąska. Podziękowawszy prezesowi i członkom zarządu, staraniem których dokonana została ta olbrzymia budowa, i wynurzywszy wolę, ażeby niezwłocznie po przeniesieniu handlujących z placu siemionowskiego do nowego rynku, plac pomieniony został całkiem uprzątnięty z budowli drewnianych, znajdujących się na nim od roku 1862, Jego Cesarska Mość wniósł toast za byłego jenerał-gubernatora, księcia A. A. Suworowa (który znajdował się tu i przychylił się wielce do zbudowania rynku). Rozrzucony takim dowodem łaski, książę ucałował rękę Najjaśniejszego Pana. Głośne „hura” wszystkich obecnych było odpowiedzią na ten toast. Około godziny 4-ej, Najjaśniejszy Cesarz raczył odjechać wraz z Wielkimi książętami. Po godzinie 4-ej, rynek został oświetlony gazem, i w olbrzymich jego pasażach, ciągnących się na półtorej wiorsty wzdłuż, zaimprovizowany został spacer, który trwał do wieczora.

* (Sprostowanie.) *Warsz. Dniew.* zamieszcza następujący komunikowany artykuł: „Dziennik *St. Petersburg. Wiedom.* w Nr. 280-ym z 10 (22) października, zawiera korespondencję z Warszawy, podcyfrowaną: *J. P-ko*, która rzucając niesłusznie cień na urzędników dwóch władz rządowych w królestwie, wymaga znacznych poprawek. Autor listu, podając pogłoskę, niby krążącą w Warszawie, o rewizji odbytej w Jasnogórskim klasztorze w Częstochowie, pomiędzy innymi pisze:

„W klasztorze znaleziono dwie księgi do zapisywania dobrowolnych ofiar. Składki z jednej księgi, dochodzące do sześciu tysięcy rsr., przeznaczone były na rzecz przestępcy Berezowskiego; składki z drugiej księgi, wynoszące około trzech tysięcy rsr. pozostały niewyjaśnione. Mówią że obok tych ksiąg, w celach klasztornych zastano dwóch przybyłych z Warszawy urzędników: jednego, z komisji spraw wewnętrznych i duchownych, drugiego, z komitetu urządzającego. Urzędnicy ci albo przywieźli z sobą znalezione księgi, albo przybyli w celu zabrania zebranych składek. W każdym razie wraz z przeorem klasztoru wzięli oni czynny udział w zamierzonym przedsięwzięciu. Urzędników tych, jak powiadają, aresztowano, przeor zaś klasztoru, a z nim jakiś zakonnik, zdołali uciec za granicę.

Opowiadanie to pełne jest omyłek, które z początku usuniemy.

„Dwie księgi dla zapisywania dobrowolnych ofiar,” niby znalezione w klasztorze, wcale nie zostały znalezione; przez to samo usuwa się i twierdzenie, jako by „składki z jednej księgi przeznaczone były na rzecz przestępcy Berezowskiego, a z drugiej zostały niewyjaśnione.” „Dwaj przybyli z Warszawy urzędnicy,” rzeczywiście znajdowali się podczas rewizji w klasztorze, ale żaden z nich nie służył ani w komisji spraw wewnętrznych ani w komitecie urządzającym. Obadwaj oni obok tego, nie należą do sprawy; „znalezionych ksiąg z sobą nie przywieźli” (ksiąg, jak powiedziano wyżej, nie znaleziono wcale), nie „przyjechali w celu zabrania zebranych składek,” nie mieli udziału w żadnym „zamierzonym przedsięwzięciu,” i przez władzę policyjną, która odbywała rewizję nie byli aresztowani. Nakoniec przeor klasztoru nie uciekł za granicę.

Teraz przedstawimy rzecz, jak była.

Jeszcze w początku sierpnia, do naczelnika powiatu częstochowskiego doszły wieści, jakoby pomiędzy zakonnikami jasnogórskiego klasztoru zakonu paulinów, okazywała się szczególna działalność, jakoby zbierali pieniądze i wyprawiali je różnemi drogami za granicę na cele polskiej emigracji lub dla papieża. Kiedy potem podskarbi klasztoru, ksiądz Robert Potocki, wyrobił sobie paszport za granicę, to naczelnik powiatu upatrywał w tym fakcie niejako potwierdzenie wyżej przytoczonych wieści i postanowił przekonać się o stopniu ich prawdziwości. Z decyzji gubernatora petrońskiego, 8 (20) sierpnia odbył on w klasztorze rewizję, w asystencji naczelnika straży ziemskiej, prezydenta m. Częstochowa, pomocnika naczelnika powiatu w wydziale administracyjnym, i referenta wydziału policyjnego, i w obecności ze strony klasztoru: wizytatora klasztorów Rzewuskiego, przeora klasztoru paulińskiego Ziembę, ekonoma klasztoru Łokoty i podskarbiego Potockiego, którego paszport zagraniczny zatrzymał naczelnik powiatu.

W małym skarbcu klasztoru znaleziono do 6 tysięcy rsr. brzęcząca moneta, głównie pruskiego stępla. Żuma ta nigdzie nie była zapisana, i tak jej pochodzenie, jak i przeznaczenie pozostały niewyjaśnione.

nionemi, ponieważ zakonnicy w tym względzie nie udzielili zadowalniających objaśnień; a z tego powodu z rozporządzenia władzy wyższej, włączona została do funduszu duchownych.

Oprócz tych pieniędzy, rewizja ujawniła inne nieporządki, o rozmiarach których można wnosić z następujących faktów: trzecia sukienka cudownego obrazu Matki Boskiej, która według oznajmienia zakonników gubernatorowi petrokowskiemu, miała niby znajdować się w reperacji, znaleziona została w skarbcu pomiędzy różnymi gałganami i częściowo w różnych szufladach; drogie zaś kamienie należące do tej sukienki, również jak złote i srebrne rzeczy ofiarowane przez pobożnych, tarzały się w sposób zupełnie zapuszczony po kątach i szufladach skarbcza. Dla uzupełnienia nieporządku i cynizmu, tamże znaleziono tuzin srebrnych noży i widelców, przyjętych na zastaw za sto rsr., od byłego urzędnika kolei żelaznej O.

Po skończeniu rewizji racelnik powiatu zamknął skarbiec na dwa zamki i klucz od jednego z nich oddał przeorowi. Co do wyżej wspomnianych nieporządków prowadzi się śledztwo.

Pozostaje nam wyjaśnić jeszcze jeden punkt w liście korespondenta *St. Petersburg. Wiedom.*

Na mocy raportu otrzymanego od naczelnika powiatu częstochowskiego, petrokowski gubernator, 16 (28) września doniósł dyrektorowi głównemu komisji spraw wewnętrznych, że podskarbi jasnogórskiego klasztoru, wspomniany wyżej ksiądz Potocki uciekł z klasztoru, według wszelkiego prawdopodobieństwa za granicę. Ujawnieniu tej ucieczki towarzyszyły następujące okoliczności:

Na wezwanie komisji śledczej, aby się stawił podskarbi Potocki, prokurator ksiądz Łokota odpowiedział, że Potocki jest chory i leży łóżku. Udano się do celi Potockiego a zastawszy ją zamkniętą, zaczęto szukać do drzwi, lecz nikt się nie odzywał. Natenczas wprytności kilku księży i prokuratora Łokoty, z rozporządzenia komisji śledczej, cela została otwarta, lecz w niej nie było nikogo. Co do wyszukiwania księdza Potockiego, jeżeli znajduje się w granicach królestwa, wydane zostało rozporządzenie; lecz prawdopodobnie uciekł za granicę. Bliskość Częstochowa od granicy, mogła sprzyjać ucieczce.

* (Międzynarodowy kongres homeopatów w Paryżu) otwarty został d. 9 sierpnia r. b. pod prezydencją Dra Imbert-Gourbeyre profesora fakultetu medycznego w Clermont-Ferrand, znanego w nauce z pięknych i sumiennych prób z arszenikiem i wielu innych prac naukowych. Wice-prezydentem obrany był Dr Hirschel z Drezna—sekretarzami: Dr Molin, Curie, Cramoisy. Wszystkie narodowości na tym kongresie reprezentowane były. Skreśliliśmy pobieżnie przedmioty traktowane podczas tej uroczystości naukowej: — Dr Ozanam odczytał rozprawę o skutkach leczebnych *Paeonii* w zastarzałych wrzodach; Dr Honat przytoczył doświadczenia dokonane na zdrowych z kwiatem *akacji*, który miał u nich wywołać wszystkie oznaki *cholery* epidemicznej; Dr Teste przytoczył historję przypadkowego otrucia kilku nastu panienek na pensji herbatą z *Belladonna*, przeciw któremu z zadziwiającym skutkiem użył za antydot (przeciwnątkę) *opium*; Dr Hirschel czytał o leczebnych skutkach *Petroleum* w djarzjach; Dr Jousset spostrzeżenia o skuteczności *Drosera* przy kaszlu z łechtaniem w krtani z porywem do womit—jak kokluszo-wy, 105 przykładami stwierdził, dodając, że wszystkie rodzaje kaszłów z powyższą cechą doskonale się leczą tym środkiem, jak zapalenie krtani, oskrzeli i suchoty płuc; skala zadawek poczynając od mocnego pierwotnego wyciągu—do wyższych rozcieńczeń; Dr Leboucher mówił o czasie trwania działania lekarstw homeopatycznych w różnych chorobach; Dr Cricca ze Smyrny o pomyślnych skutkach *Veratrum* i *Cuprum* w cholerze epidemicznej, jako też o wpływie dobroczynnym *Belladonna* w skurczach i *Hepar sulphurici calcare* w zapaleniu błoniaty-gangrenowym gardła (*Diphtheritis*); Dr Seutin z Belgji o pomyślnych skutkach homeopatii w zarazie bydłowej (Rindpest); Dupuis czytał o pokrzywce i katalepsji hysterycznej; Dr Marenzeller z Wiednia obszernie wypowiedział o obecnym stanie homeopatii w Austrii, społecznym stanowisku nowej nauki w tym kraju, jej wpływie zbawiennym na pobratymczą szkołę alopatyczną, jako i o skuteczności homeopatii w szpitalach; Dr Cramoisy o granulacjach szyjki macicznej i homeopatycznym leczeniu tej choroby za pomocą *Staphysagria* i *Thuja*. Z Hiszpanji nadesłano kongresowi 580 franków—w celu rozpowszechnienia homeopatii. Na kongresie postanowiono jednomyślnie tę sumę powiększyć nową składką—co ma posłużyć jako za-wiązek dla utworzenia na przyszłość wyłącznie homeopatycznego szpitala w Paryżu. Tyle korzyści od-

niosła nauka z obecnego zebrania międzynarodowego. W pismach specjalnych powyższe przedmioty traktują się obszerniej, my tylko podajemy wzmiankę ogólną, mogącą zadowolnić ciekawość naszych czytelników, miłujących postęp homeopatii.

H.

* (Opera włoska.) Wczoraj artyści trupy włoskiej rozpoczęli tegoczesny swój sezon na scenie tu-tejszej.—Przedstawili oni jedną z najpiękniejszych oper Verdiego „Bal maskowy” znaną już Warszawskiej publiczności, z przeszłorocznych przedstawień. Pomimo jednak, iż znaczna część osób z przeszłorocznej trupy znajduje się w liczbie obecnych artystów, cały personel w Balu maskowym, z wyjątkiem samego tylko p. Bossi, zmieniony został. Zamiast p. Trebelli rolę Ulryki wroźki przedstawiła debiutantka pani Rota, żona utalentowanego barytona. Partję Amelji po p. Giovannoni objęła panna Dénay a śliczną rolę paza Oskara w której występowała p. Sandrina, obecnie wykonała panna Hasselmans.—Partję tenorową Hr. Ricarda po p. D. Antony śpiewał wczoraj p. Corsi—Sekretarza zaś jego Renato po panu Zacchi objął p. Rota. Nawet i p. Tasti w basowej drugorzędnej roli Tom'a zastąpił obecnie basista tu-tejszy p. Borkowski. Słowem że tylko sam p. Bossi utrzymał się przy roli Samuela. Rozumie się że pierwsze przedstawienie włoskiej trupy, samo przez się już zaciekało publiczność, a nowe trzy śpiewaczki, występujące tu od razu, ciekawość tę zdwoiły.

Rozumie się, że wychodząc zawsze z znanej zasady „*Comparaison n'est pas raison*” nie będziemy tu porównywać nowych śpiewaczek z przeszłorocznymi, ani też, wierni naszemu systemowi, przesądzać stanowczo o zdolnościach artystów z pierwszego ich wystąpienia — znajdziemy do tego sposobność pisząc perjodyczną kronikę teatralną. Obecnie jednak pospieszamy donieść, że głosy znanych nam i publiczności warszawskiej artystów takich jak pp. Rota, Corsi i Bossi, nie tylko, że nie straciły na świeżości i sile, lecz rozprzestrzeniły się jeszcze. Szczególniej też p. Corsi, pełen inteligencji artysta, widocznie i wiele bardzo skorzystał podczas tych kilku miesięcy. Głos jego nabrał w niskich nutach pełności i zaokrąglenia, a skala jego cała wybornie wyrównana, wraz z umiejętnością śpiewa — zapewnia temu artyście świetną i trwałą przyszłość. Pani Rota pierwszy raz wczoraj występowała na scenie—a występowała w roli po takiej jak p. Trebelli artystce. Głos tej młodej śpiewaczki dźwięczny, i rozciągliwy nadaje się zupełnie do partji Ulryki, a niepewność w pasażowaniu, słabszą emisję średnich nót, tłumaczmy sobie nieśmiałością właściwą konieczną nawet w każdej pierwszy raz występującej na scenie debiutantce.

Znanego nam z przeszłorocznego sezonu, dyrektora orkiestry p. Orsini, zastąpił obecnie nowy dyrektor, z którego zdolnościami z czasem zaznajomimy się bliżej.

Publiczność zapełniająca salę teatru—hucznymi oklaskami i przywoływaniami okazywała zadowolenie swoje, a pannę Hasselmans zagnęła do powtórzenia ślicznej i efektownej arji w ostatnim akcie.

Al.

* (Debiut p. Münchheimer.) Na scenie opery tu-tejszej, podczas ostatniego przedstawienia „Roberta Djabła,” debiutowała pani Münchheimer, żona tu-tejszego dyrektora opery, a córka znanego z wysokiej muzykalności ojca. Pani Münchheimer ma głos przyjemny i wyrobiony—widocznie jest ona muzykalną—lecz głosowi temu niekiedy, zwłaszcza w tonach niskich—zbywa na sile, — zresztą, być może, że i nieśmiałość, towarzysząca każdemu z artystów przy pierwszym wystąpieniu na scenie, zwłaszcza w obec tak licznie zgromadzonych widzów, przyczyniła się do tego. W każdym razie, p. Münchheimer, która już dziś okazuje inteligentną aktorkę, w pojęciu i wykonaniu dramatycznej części swej roli, może być użytecznym dla sceny nabytkiem.

Al.

* (Trupa artystów w francuskich.) Przypominamy czytelnikom, że trupa artystów francuskich, pod przewodnictwem brata i towarzysza słynnej artystki tragicznej, panny Rachel, p. Rafaela Phelix, w przejeździe z Moskwy do Wiednia, zamierza jak donosiliśmy dać przedstawienia w sali resursy obywatelskiej, jutro, (w niedzielę) i we wtorek. Przedstawienia te będą się zaczynały o godzinie 8-iej, a biletów dostać można dziś i jutro, poczynając od godziny 10-iej rano w sali resursy obywatelskiej.

* (Kronika kościelna.) Wczoraj, jako w roczystość Wszystkich Świętych, w kościele na Grzybowie, zostającym właśnie pod takimże wezwaniem i obchodzącym zarazem poraz drugi pamiątkę swej benedykcyj, odprawiane było solenne nabożeństwo. Odpust Wszystkich Świętych obchodzony był w kościele św. Jacka

przy ulicy Freta, w kościele św. Trójcy na Solcu, oraz św. Franciszka Serafickiego przy ulicy Zakroczymskiej. W kościele katedralnym i metropolitalnym św. Jana, sumę celebrował ks. kanonik Sotkiewicz, kazanie miał ks. kanonik Działkowski; artyści i chóry instytutu muzycznego pod kierunkiem p. Sliwińskiego wykonali mszę Eublingiera, graduale i ofertorium Brzowskiego. Dziś w sobotę, jako w dzień zaduszny, po wszystkich kościołach odbywają się nabożeństwa żałobne i licznie zamawiane msze za dusze zmarłych.

* (Odczyt o wystawie paryzkiej). Wzeszły czwartek miał miejsce w resursie obywatelskiej szósty odczyt p. Beneveniego o wystawie paryzkiej. Opisywaną była galerja środkowa gmachu wystawy i dodatkowe w parku budowle, w których pomieszczone były materiały i produkta surowe, wydobywane z łona ziemi, z dna oceanów, z gór, skał i lasów. Ruda żelazna, a następnie żelazo surowe i stal, główną w tej grupie stanowią klasę. Z kolei idzie cynk, oraz miedź i platyna najobficiej dostarczone przez Rosję, mianowicie z bogatych kopalń Demidowa, zaszczyconych medalem. Ołów, głównie dostarczały środkowe kraje Europy. Francja i Bawaria dostarczyły asfalt naturalny, którego użyteczność w brukach, chodnikach i posadzkach, wszędzie jest znana, i który z prawdziwym użytkiem i wygodą rozpowszechniany jest w mieście naszym. Resztę odczytu prelegent poświęcił produktom rolniczym jak wełna, len, konopie, chmiel, tytoń, oliwa, i t. p., tudzież materiałom, jakie człowiek obficie czerpie z królestwa zwierzęcego. Przyszłoponiedziałkowa prelekcja, będzie mieć za przedmiot okazy zaeuropejskie.

Φ.

* (Koncert). Słyszeliśmy, że pp. Michał Jankowski artysta-skrzypek i Leopold Czarnomski fortepianista, byli uczniowie instytutu muzycznego, którzy dali nam poznać swoje talenta w koncercie dnia 4 (16) b. m. na familje pozostałe po zmarłych na cholerę urządzonym, mają zamiar udać się w tym miesiącu do m. Włocławska, dla dania koncertu, z odstąpieniem pewnej części dochodu na szpital tameczny.

* (Wypadki). W dniu onegdajszym, o godzinie 8 wieczorem, na Nowym Świecie, kobieta w stanie nietrzymym, z nazwiska niewiadoma, przejechała została po-wozem zaprzężonym parą koni karych, tak nieszczęśliwie, że wkrótce żyć przestała. — Tegoż dnia o godzinie 9-iej wieczorem, w kolonji rządowej Golendzinów, na 6-iej wiorście za rogatką st.-petersburską, dzierżawionej przez p. Gędzińskiego, wynikł pożar. Wysłana w to miejsce 5-ta część straży ogniowej, znalazła palące się już pięć szop zbożem napełnionych; za pomocą sikawek i rozebrania dachu na jednej z szop przytykających do budynku z bydłem, wstrzymała dalsze szerzenie się ognia i tym sposobem ocaliła ten budynek i będący w bliskości dom mieszkalny. — W nowo budującym się domu Nr. 1348 przy rogu ulic Królewskiej i Marszałkowskiej, wyrobni-ca Emilią Encelet, niosąc cegły, przez nieostrożność spadła z drugiego piętra na leżącą stertę cegły i skutkiem tego uległa mocnemu stłuczeniu nogi i ramienia.

* (Wiadomości dworskie). Petersburg, 18 (30) października. W niedzielę, 15-go października, na balu galowym, który dany był w pałacu zimowym, następujące osoby miały zaszczyt być przedstawionymi Najjaśniejszemu Cesarzowi: Karatheodory-effendi, sprawujący interesa Turcji; p. Le Maistre, sprawujący interesa Saksonji; hrabia Stenbock, sprawujący interesa Szwecji i Norwegji; hrabia de Lubersac i wice-hrabia de Petiteville, urzędnicy ambasady francuskiej; p. Antrobo, drugi sekretarz ambasady angielskiej; baron Hübner, sekretarz ambasady austriackiej; p. de Bauche, sekretarz poselstwa belgijskiego; p. Pfiel, sekretarz ambasady pruskiej; hrabia Hubert de Montesquiou-Fezensac, poddany francuski; p. Knorring, kapitan armji szwedzkiej, i p. Bojenowski, poddany pruski. — We wtorek, 17-go października, hrabia Könnertitz, poseł nadzwyczajny i minister pełnomocny N. króla saskiego, opuszczając swe stanowisko, miał zaszczyt być przyjętym na posłuchaniu pożegnalmem przez Najjaśniejszego Cesarza i przez Jego Cesarzką Wysokość Wielkiego Księcia Cesarzewicza Następcę tronu. (*Jour. de St. Pet.*)

* (Oświadczenie *Rigasche Zeitung*). Gazeta pomieniona pisze pod datą 7-go października: „Dla powodów zewnętrznych, od nas niezależnych, nie możemy donosić również szczegółowo jak poprzednio, o artykułach dziennikarstwa ruskiego, skierowanych przeciw naszemu prowincjom. Jeszcze bardziej jesteśmy ogra-

nienieni co do polemiki i widzimy się zmuszonymi do u-
prasania naszych czytelników, ażeby znalazłszy u nas
jakieś niedomówienie, przypisali winę okolicznościom,
którym musimy ulegać."

* (Droga żelazna odeskoczerńowie-
cka). Korespondent petersburski pisze do *National*
Zeit., że przybył do Petersburga agent, mający prowa-
dzić układy względem budowy drogi żelaznej odeskoczer-
niowieckiej, i że agent ten ma poparcie ze strony rzą-
du austriackiego.

* (Droga żelazna kijowsko-bałcka).
Roboty ziemne na linii drogi żelaznej kijowsko-bałckiej,
ukończone już na przestrzeni 212 wiorst, wykonane już
zostały w ogólnej masie, jak pisze *Kijewlanin*, w 0,6
częściach całej ich rozciągłości, i jeżeli ci, którzy podjęli
się budowy tej drogi, obiecują, że przybędą w listopa-
dzie do Kijowa koleją żelazną, może to oznaczać jedy-
nie, że powiedzie się im położyć szyny tymczasowe, na
których kursować będą nie wielkie lokomotywy i za po-
mocy których roboty pójdą w przyszłym roku śpieszniej.

* (Droga żelazna do Nikołajewa).
Kijewlanin donosi: Powiada, że zwrócono obecnie
szczególną uwagę na projekta poprowadzenia do Niko-
łajewa odnogi drogi żelaznej. Jest nadzieja, że rozstrzy-
gnięta zostanie pomyślnie ta kwestja żywotna tak dla
Nikołajewa, jak i dla całej Rosji południowej.

* (Koncert p. Kontskiego). W kronice tea-
tralnej i koncertowej *St. Pet. Wied.* czytamy, że we śro-
dę, 25 października, w wielkim teatrze o godzinie 8 wie-
czorem, odbędzie się wielki koncert Apolinarego Kont-
skiego, skrzypka solisty Jego Cesarskiej Mości.

Anglja.

* (Proklamacja króla włoskiego).
Dzienniki angielskie są bardzo sprzeczne w swoich
zdaniach o proklamacji króla włoskiego, nie tyle co
do samych oświadczeń króla Wiktora Emanuela, ile
co do niedogodności położenia. *Times* jest zdania,
że jeżeli proklamacja nie wstrzymała wyprawy wojsk
francuzkich, „to Garibaldeggo przywiedzie do rozpa-
czy, jeżeli dowódca ten prowadzi jeszcze walkę. Wąt-
pić należy, ażeby król włoski sam potrafił stawić czo-
ło stronnictwu rewolucyjnemu, ale pewną jest rzeczą,
że w obec interwencji francuzkiej naród skupi się w
około niego przeciwko żywiołom rewolucyjnym".
Daily News sądzi przeciwnie, że pomiędzy królem
Wiktorem Emanuelem a narodem włoskim, nieuni-
knione zagraża rozdzielenie. Jak widać z tego, nie-
podobna spotkać się z dwoma sprzecznymi z so-
bą zdaniem. (Nord).

* (Nabożeństwo za papieża). Czyta-
my w *International* z d. 27 października: Wczoraj
odbyły się we wszystkich kaplicach katolickich w
Londynie nabożeństwa za ocalenie papieża i papież-
stwa. Składki zarządzone przez hr. Danbigh, w celu
uzbrojenia wojsk papieżkich w karabiny Miniégo i
rewolwery, przyniosły w jednej godzinie przeszło ty-
siąc gwinej. Sądzą, że od dziś do środy suma ta zo-
stanie potrojona, i że w końcu tygodnia wysłany być
może pierwszy transport broni. (La Fr.)

* (Proces fenienów). Piszą z Londynu,
iż ostatnie wypadki w Manchester dowodzą, że An-
glja zmuszona jest obecnie walczyć nawet u siebie
z rewolucją i anarchją. Proces fenienów rozpoczął
się. Trybunał strzeżony był przez siłę zbrojną, a
żołnierze odbywali po ulicach patrol w celu zapewne-
nia spokojności. Powóz, w którym obwinionych prze-
wożono do trybunału, eskortowany był przez silny
oddział kawalerji. Władze postanowiły chwycić się
wszelkich możliwych środków ostrożności dla odpar-
cia zamachu, w razie, gdyby chciano więźniów oswo-
bodzić. (La Fr.)

Francja.

* (Zwołanie izb). Izby francuzkie zwoła-
ne zostały na 18 listopada. Dzień ten oznaczony
już był od pewnego czasu na zebranie senatu i ciała
prawodawczego; wypadki we Włoszech nie mają za-
pewne nic wspólnego z tem zwołaniem. Wiadome
zresztą jest poświęcenie większości tych dwóch zgro-
madzeń dla sprawy papieżstwa, ażeby można powątpie-
wać, iż takowe nie pochwalą postawy rządu francuz-
kiego. (Nord).

* (Wystawa powszechna). Paryż, 30
października. Na wniosek ministra stanu Rouher'a,
komisja cesarska postanowiła, że wystawa będzie
otwartą do przyszłej niedzieli, jako do ostatecznego
terminu. Komisarze zagraniczni zgodzili się na tę
zwłokę pod warunkiem, że dochód z ostatnich trzech
dni przeznaczony będzie dla ubogich miasta Paryża.
Przedmioty sprzedane, będą mogły być zabierane po-
cząwszy od 31-go października. (Wolffs T. B.)

Prusy.

* (Kwestja włoska.) *Prov. Cor.* wyraża się
w następujący sposób o postawie Prus w kwestji wło-
skiej: „Rząd pruski nie widział powodu do stano-
wczego oddziaływania na dotychczasowy rozwój spraw
włoskich. Wszelkie wiadomości, przypisujące Pru-
som podobne oddziaływanie na jedną lub na drugą
stronę, są błędne. Rząd skieruje bezwzględnie
swoją słuszną politykę do tego, ażeby z teraźniejszego
zawikłania nie wypłynęło większe naruszenie po-
koju.”

* (Traktat z Wirtembergiem.) *Nordd.*
A. Z. pisze pod datą 31-go października: „Co się ty-
czy traktatów z Niemcami południowymi, jesteśmy
dziś w tem przyjemnem położeniu, iż możemy stwier-
dzić, że urzeczywistniło się już nasze przewidywanie
co do traktatu przymierza zaczepno-odpornego z
Wirtembergiem. Podczas gdy wczorajszy jeszcze te-
legram szerzył przekonanie, że spodziewać się należy
jedynie warunkowego przyjęcia traktatu przymierza,
najnowsze wiadomości telegraficzne donoszą o bez-
warunkowym przyjęciu takowego, 58 głosami prze-
ciw 32.”

Turecja.

* (Przygotowania wojenne). Czytamy
w korespondencji z Konstantynopola do dziennika
Monde, że dwanaście bataljonów strzelców, które po-
płynęły za Aali-paszą na w. Kandję, nie pozostaną
tam bezczynnymi; uorganizowane w oddziały rucho-
me przebiegać będą wewnętrzne prowincje wyspy,
o ile im na to pozwolą trudności topograficzne i su-
rowy klimat zimy. Tymczasem w Rumelji, ze wzglę-
du na przyszłe ewentualności przygotowuje się do
wymarzu pięćdziesiąt bataljonów redifów, które
przeznaczone są do powiększenia szeregów armji
czynnej. W arsenałach rządowych w Konstantyno-
polu panuje jak największa czynność. Z jak najwię-
kszym pośpiechem przygotowują tam baterje dział
żłobkowanych. Jest to najlepszą oznaką spełnienia
na niczem misji Aali-paszy na w. Kandji. (Nord).

Włochy.

* (Kardynał Antonelli i Papież).
Kardynał Antonelli jest teraz całkiem odosobniony,
nikt bowiem nie prechwa jego polityki. Ukrywa on
przed papieżem położenie rzeczy i przyspasabia po-
wtrzenie wypadków z lat 1848 i 1849, ażeby nakłó-
nić papieża do ucieczki do Civita-Vecchia, która ma
tym razem odegrać rolę Gaety. W apartamentach
delegata tamecznego porobiono już przygotowania na
przyjęcie papieża. (Nord. S. Z.)

* (Wyprawa do państwa kościelnego).
Wylądowanie wojsk francuzkich w Civita-
Vecchji zostało opóźnione dla nieznanych powodów,
uszkodzone zostało bowiem dopiero we wtorek,
29-go października z rana, a nie w poniedziałek, jak
to było zapowiedzianem. O fakcie tym dowiedziano
się we Florencji 29-go wieczorem, i wojska włoskie
otrzymały natychmiast rozkaz przekroczenia granicy
państwa kościelnego. Jenerał Ricotti wystosuje do
Garibaldeggo żądanie, ażeby złożył broń.—*La Presse*
oświadcza na zasadzie depeszy z Florencji, że Gari-
baldi stanął już pod bramami Rzymu. Toż pismo
powiada, że francuzi w liczbie 2,000, którzy wylądowa-
li w Civita-Vecchji, stoczyli już walkę z garibald-
czykami, których zmusili do ucieczki. Lecz żadna
inna gazeta nie potwierdza tych wiadomości.—Dalej
La Presse podaje następujące wiadomości: Depes-
za z Florencji donosi, że wojska włoskie wkroczyły
już do państwa kościelnego. Dywizja jenerała Ri-
card'a, stojąca załogą w Paryżu, otrzymała rozkaz
przygotowania się do marszu na pierwszy sygnał;
nie wiadomo, jakie otrzymała ona przeznaczenie, lecz
zdaje się, że stanie obozem pod Chambéry. Bezsa-
sadną jest wiadomość, jakoby dywizja jenerała Douai,
stojąca także załogą w Paryżu, otrzymała również
rozkaz wymaszerowania.—W Paryżu nie wiadomo
jeszcze było z pewnością 29-go października wieczer-
nem, gdzie mianowicie znajduje się Garibaldi, pod-
czas gdy wieczorna *Gazzetta di Firenze* z tegoż dnia
donosi, że Garibaldi przeszedł za rzekę Tybr i zajął
stanowisko pomiędzy grobem Nerona i Monte Mario.
W samym Rzymie władze wojskowe nie zaniedbały
nic dla zabezpieczenia wiekistego miasta przeciw
wzskikiemu zamachowi. Niektóre bramy miasta zo-
stały zabarykadowane, te zaś, które pozostawiono
otworem, są zabezpieczone przeciw wszelkiemu naj-
ściu. Ponieważ większa część wojsk papieżkich
skoncentrowana jest obecnie w Rzymie i jego okoli-
cach, przeto wątpić należy, ażeby Garibaldi, któremu
po zawziętej walce przy zdobywaniu zamku Monte-
rotondo, pozostało tylko 3 do 4,000 ludzi, mógł li-
czyć na powodzenie nawet w razie, gdyby wybu-
chło w Rzymie częściowe powstanie i gdyby miał
przeciw sobie same tylko wojska papieżkie. W obec

tego położenia rzeczy, nieco zagadkowym wydaje się
nieustanne wzmacnianie oddziału ekspedycyjnego
francuzkiego i ciągłe gromadzenie wojsk w Tulonie,
z którego to miasta donoszą pod datą 29-go b. m.
wieczorem: Statek *Intrepide* odpłynął dziś do Civi-
ta-Vecchji z brygadą jen. Duplessis. Pułk 6-ty
strzelców przybył tu dziś, jutro zaś spodziewane są
tu liczne wojska. (Nord. A. Z.)

* (Garibaldi Statki hiszpańskie.—
Stan oblężenia). Czytamy w *Diritto* z dnia 28
października: Garibaldi zajął willę Plombino poło-
żoną prawie pod samymi bramami Rzymu. Armja
papieżka skoncentrowała się pod Rzymem. *Gazeta*
Piemontesa z tego samego dnia pisze: *Nazione* utrzu-
muje, że królowa Izabella zdecydowała się na posła-
nie, do Civita Vecchia kilku statków, jedynie na żądanie
byłego króla neapolitańskiego. W *Riforma* z d. 28
października czytamy: Florencję można dziś uważać
za postawioną w stanie oblężenia. Wojska zajęły
place i ulice. Przejazd został wszędzie wzbroniony.
Na plac Pitti nie wolno wchodzić. Kordon wojskowy
zajął wszystkie wejścia na placu. (La Fr.)

* (Bandy garibaldijskie). *La Patr.*
pisze pod datą 29-go października: Depesze prywa-
tne z Neapolu nie pozostawiają żadnej wątpliwości
co do rezultatów kilkakrotnych ataków, skierowa-
nych w zeszłą niedzielę przez Garibaldeggo przeciw
Monterotondo. Bandy garibaldijskie, dziesięćkroć
silniejsze pod względem liczebnym, zdołały, jak zape-
wniają, przewyciężyć bohaterski opór legjonu z An-
tibes, podtrzymywanego przez stu żandarmów. Po-
wiadają, że bitwa ta osłabiła tak dalece siły garibal-
dijskie, że nie mogły one pomaszerować następnego
dnia na Rzym.

Korespondencje Dziennika Warszawskiego.

Lwów, 28 października.

Rada szkolna i duchowieństwo. — Adres lwowski rady
miejskiej. — Smutna perspektywa dla delegacji galicyjskiej. —
Jak sobie tłumaczyć wyjazd Leona Sapiehy do Paryża. —
W sprawie Radamskich córki i ojca. — Święcicki — Proces o
oszustwo. — Proces prasowy.

Ani rusz doczekać się utworzenia rady szkolnej.
Książęta kościoła katolickiego w Galicji, dopatryw-
szy w tej instytucji zamach na ich wpływ na wycho-
wanie publiczne, upierają się jak mogą i umieją, jej
zaprowadzeniu. Książęta dobrodzieje plotą o niej pobo-
żnym duby smalone. Nic w tem nowego, to tylko dal-
szy ciąg historii Polski katolickiej, którą tak wybor-
nie skreślił arjanin Lubieniecki w nader dziś rzadkim
dziełku: *Polonia reformata*.

Przeciw uchwale wiedeńskiej rady państwa, którą
podano w wątpliwą zakres czynności rady szkolnej
ustawą już przyznany, wystąpiła tutejsza rada miej-
ska z adresem do izby panów. Jest to hasło dane dla
wszystkich rad miejskich w Galicji. Z jednej strony
agituje przewielebne duchowieństwo przeciw radzie
szkolnej, z drugiej mieszczaństwo za radą.

Nasza delegacja mimo doznanych i ciągle dozna-
wanych zawał, trwa dalej na zajętem stanowisku,
bierze udział w obradach rady wiedeńskiej i głosi
po to tylko, by ją niemcy przekrzyczeli i przegłoso-
wali. *Dziennik lwowski*, zarzucając jej bez obwijania
w bawełnę brak rozumu — donosi, że ulica w Krako-
wie przygotowuje się na przyjęcie naszych przodo-
wników kocią muzyką. Żadna perspektywa dla dy-
plomacji galicyjskiej.

Ażeby nie zadać kłamstwa przysłowiowi niemieckie-
mu: „Hilf was helfen kann,” usiłują agenci naszej do-
morodnej dyplomacji wyrównać zadane jej klęski w
radzie państwa, nader dowcipnem tłumaczeniem po-
dróży ks. Leona Sapiehy do Paryża. Cesarz, głoszą,
prosił księcia pana, by mu towarzyszył do Paryża,
ale dopiero od Strasburga i to w polskim stroju.
Przed Strasburgiem nie chciał cesarz mieć w swoim
otoczeniu księcia, przez wzgląd na króla pruskiego.
A wiecie dla czego monarcha Austrii potrzebuje mieć
przy boku swoim księcia Sapiehy, bo — bo zamie-
rzył porozumieć się z Napoleonem w sprawie resta-
racji granic z r. 1772. Tłumaczenie to obecnego po-
bytu Sapiehy w Paryżu, nie może jakoś trafić do prze-
konania ogółu politykującego (gdyż powszechność
niepolitykująca, sądzę, nie troszczy się podróżą mo-
narchów i książąt udzielnych i nieudzielnych) — krom
tego, że komentatorowie klną ciało i duszę, że Pol-
ska, z powodu obecnego księcia Sapiehy pobytu w
Paryżu, jest już jakby w ich kieszeni. *Dziennik lwow-
ski* pozwolił sobie nawet nietylko powątpiewać o wia-
rogodności tej interpretacji, lecz wręcz oświadczył,
że pobyt Sapiehy w Paryżu niema żadnego a żadnego
związku z jakimikolwiek planami i kombinacjami po-
litycznymi. Przestrzega dalej, by zgola nie na Napo-
leona nie liczono i radzi w końcu, by przyszłość wła-
sna, tylko na własnych budowano siłach. Pisałbym
się zupełnie na to zdanie *Dziennika lwowskiego*, gdy-

bym nie wiedział, że u niego budowanie na własnych siłach znaczy to samo, co przygotowanie się do nowego 1863 r....

Radamską skazał sąd za zabranie z domu ojca rzeczy nie będących jej własnością, na 10 dni aresztu — ojca zaś odsadził za brutalne obchodzenie się z córką od opieki nad nią i wyznaczył jej kuratora.

Pojawił się znów we Lwowie p. Święcicki, ukraiński, jeden z głównych działaczy „Siola” i sufler „Rusi,” której współpracownikowi S., wytoczono proces o oszustwo.

Przeciw redakcji „Pisma do hromady”, wytoczyła prokuratura proces o podburzanie. Akt oskarżenia jej doręczony, jest napisany w języku halicko-ruskim, alfabetem łacińskim.

Paryż 27 października. (*)

Przegląd wojsk — Wiczmór u ks. Napoleona. — Mody. — Wiktor Emanuel. — Lord Lyons. — Nabożeństwo. — Marszałek Forey.

Przegląd wojsk był nieporównany. Wszyscy zachwyceni są wdziękiem, z jakim cesarzowa Eugenia ukłoniła się, odpowiadając na ukłon Franciszka-Józefa.

U księcia Napoleona był wieczór; księżna Klotylda przyjmowała w buduarze i wszyscy dziwili się jej dumie; przed nikim nie wstała, a tu damy wstają i przed mężczyznami.

Odkąd tu jest p. Beust, pytają się z kąd powstała jego sława? Czyż dawno w Saksoni, obchodził się ze spiskowymi w Pilnitz, z zadziwianiem okrucieństwem; lecz przejście od wstecznych do liberalnych, nie zdaje się tak nienaturalnym, jak od liberalnych do konserwatystów.

Mody damskie coraz bardziej stają się ekscentrycznymi: teraz przyszywają do paltotów warkocze plecione z jedwabiu lub nici; kapelusze zaledwo dają się dostrzedz, a obcasy noszą strasznie wysokie; suknie przypominają średnie wieki. Co robi królowa Wiktoria, która nosiła długie suknie, żeby zakrywać swą nogę?

Na Wiktora — Emanuela gniewają się za to, że nie przyjechał na wystawę.

Lord Lyons, nowy ambasador Wielko-Brytanji, przyjechał wczoraj do Paryża.

Mamy nowego księdza, ojca Poleżajewa z Nicei; dziś odprawione zostało nabożeństwo z powodu ślubu Jej Cesarskiej Wysokości Wielkiej Księżniczki Olgi Konstantynownej.

Marszałek Forey, jedzie na zimę do Nicei. K.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

* (Dr homeopata Adalbert Lie), dr. medycyny z Wiednia, opatrzony dyplomem uniwersytetu kijowskiego, lecz wszystkie choroby lekarstwami homeopatycznymi. Zamieszkał przy ulicy Długiej na przeciw katedry prawohownej, w domu Bockhana, i przyjmuje u siebie chorych od 8-mej do 10-ej z rana, i od 2-ej do 4-ej po południu.

* (Tydzień targowy). Średnie ceny głównych artykułów żywności na targach warszawskich w tygodniu bieżącym były następujące: *co do chleba*: razowego funt kop. 3, pyłowego kop. 4, stołowego kop. 6, bułka za kop. 1 ważyła: ordynaryjne od zół. 15—17, poznańskie od 13—16, montowe od 10—13; *co do mięsa w jatkach rzeźniczych*: wołowe w częściach zadnich funt kopiejek 10 1/2, w częściach przednich kop. 9, połędwicy funt kop. 18, słoniny świeżej kop. 20, solonej kop. 22, baraniny w ćwiartkach zadnich kop. 9, w częściach przednich kop. 7 1/2, wieprzowiny ze skórą kop. 13 1/2, bez skóry kop. 12, cielęciny w ćwiartkach zadnich kop. 14, w przednich kop. 12 1/2, łaju funt kop. 12, sadła świeżego kop. 21; *co do nabiału*: masła świeżego funt kop. 30, solonego kop. 25, maiejszy kop. 15, twaróg k. 7, jaj kopa rs. 1 k. 12 1/2, *co do drobiu*: kura stara kop. 40, kurczę większe kop. 27, mniejsze k. 22 1/2, kaczka k. 37 1/2, gęś k. 82 1/2, prosię kop. 75; *co do ogrodowizny*: salaty główka kop. 1, andywi kop. 2 1/2, wiązka marchwi kop. 2 1/2, selerów mendel k. 22 1/2, porów mendel kop. 6, buraków wiązka kop. 2 1/2, pek pietruszki kop. 6 1/2, kalarepy mendel kop. 7 1/2, kalafior kop. 6, chrzanu wiązka kop. 6, cebuli funt kop. 2 1/2, kartofli garniec kop. 7, rzodkwi pek kop. 2 1/2, czosnku czajnej główka kop. 3, włoskiej kop. 4, niebieskiej kop. 6, rzepy pek kop. 2 1/2; *co do owoców*: jabłek szterynów wyborowych kopa rs. 2, renetów złotych i szarych rs. 1 kop. 20, kalwinów, bursztuwek i wenetek rs. 1, gruszek duannów rs. 1, pargamutek kop. 90, pannaów kop. 75; *co do legumin*: maki najpiękniejszej funt kop. 10, średniej kop. 7 1/2, ordynaryjnej kop. 6, kaszy krakowskiej drobnej kwarta kop. 12, grubszej kop. 10, ja-

glanej kop. 8, perłowej kop. 11, gryczanej kop. 6 1/2, jęczmiennej kop. 5 1/2, grochu szablatego kwarta kop. 8, okrągłego kop. 6, grzybów suszonych funt kop. 40, świeżych koszycek kop. 37 1/2, rydzów koszycek kop. 22 1/2; *co do ryb żywych*: szczupaka funt kop. 25, karpia kop. 22 1/2, lina kop. 25, karasia kop. 22 1/2, leszcza kop. 22 1/2, węgorza kop. 18.

Warszawa.

21 Października (2 Listopada).

Kalendarz.

W niedzielę, 3 listopada, — św. Huberta bisk. i Wenefrydy pan. — Słońce wsch. o godz. 7 min. 0; zach. o godz. 4 min. 27.

W poniedziałek, 4 listopada, — św. Karola Boromeusza bisk. — Słońce wsch. o godz. 7 min. 2; zach. o godz. 4 min. 25.

Stan pogody.

Dziś z rana + 8°0, R. ciepła.	o godz. 4 z rana. 10 god. o po.	
Wczoraj.		
Barometr w milimetrach	751.3	748.7
Termometr Reauma	+ 6°4	+ 9°3
Stan nieba	pochmurny	pochmurny

Największe ciepło + 10°7, R. Najmniejsze ciepło + 3°4 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 2 cali 10.

Widowiska.

WIELKI TEATR. — Dziś, opera romantyczna w 3-ach aktach, **Wolny Strzelec (Freischütz)**. — Osoby: Ottokar książę czeski — p. Koehler; Kuno nadleszczyc księcia — p. Kozieradki; Agata córka Kuna — pani Do-wiakowska; Anusia jej krewna — panna Graetz; Kasper — p. Borkowski, Marx — p. Cieślowski, — (obadwaj strzelcy księcia); Pusteluk — p. Ziolkowski; Kiljan wieśniak — p. Suszyński; Samiel czarny strzelec — p. Borawski; Drużna — pani Hess; Oberżystka — panna Sere-dyńska; Wieśniak — p. Szober. — Jutro, opera **Un ballo in maschera (Bal maskowy)**, przez artystów włoskich; abonent N. 1. lit. B. — Wczoraj, dawano operę **Un ballo in maschera (Bal maskowy)**, przez artystów włoskich, było osób 1000. — Onegdaj, dawano operę **Robert Djabek**, było osób 850.

TEATR ROZMAITOŚCI. — Dziś, komedia w 5-u aktach p. Wiktoryna Sardou z francuzkiego tłumaczona: **Rodzina Benoitonów**. — Osoby: Champrose — p. Świe-szewski; Benoiton — p. Grzywiński; Marta — pani Ostro-wska; Joanna — panna Urbanowicz; Kamilla — panna Kwiatkowska, Théodule — p. Szymanowski, Fanfan — panna Aleks. Urbanowicz — (wszystkie 5 jego dzieci); Didier zięć Benoiton'a — p. Tatarkiewicz; Klotylda — pani Łapińska; Adolfin — panna Figarska; Formichel — p. Ostrowski; Prudent jego syn — p. Sawicki; Stephen — p. Dobrowolski; Müller — p. Szober; Martelen — p. Mroziński; Julia — panna Gilska; Józefa — panna Sere-dyńska; Jan — p. Jęde; Baptysta — p. Adler. — Jutro, komedia **Złoty młodzieniec**. — Wczoraj, dawano komedię **Złoty młodzieniec**, było osób 700.

W SALI RESURSY OBYWATELSKIEJ. — Jutro, **Koncert orkiestry** pod dyrekcją pp. Lewandowskiego i Kuhne. — Zacznie się o godzinie 4-ej. — Cena wejścia kop. 20. — Wczoraj, na takimże **Koncertcie**, było osób 650.

W SALI HARMONJI. — Jutro, **Koncert orkiestry** pod dyrekcją p. Sonnenfelda. — Początek o godz. 4. — Cena wejścia kop. 20. — Wczoraj, na takimże **Koncertcie**, było osób 131.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — Codziennie, od godziny 10 z rana do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedzielę zaś i święta kop. 5.

WYSTAWA OBRAZÓW i STAROŻYTNOŚCI p. Sulatynskiego (na Podwalu w domu Dyżmańskich). — Codziennie, od godziny 10 rano do 4 po południu. — Cena wejścia kop. 10.

NA PLACU NALEWEK. — Codziennie PANORA-Ma Mikroskopów.

TEATR MAŁP i PSÓW TRESOWANYCH. — Jutro **Przedstawienie** w ogrodzie w **Tiwoli** dla dzieci o godzinie 4 po południu; — zwyczajne zaś o godzinie 7. — Wczoraj, było osób 200.

* Przyjechali do Warszawy: generał-lejtnant książę **Massalski**, z Lublina; hrabia **Ludolf**, konsul jeneralny cesarsko-królewsko-austriacki w Warszawie, z Hrubieszowa; — wyjechali: jenerał-lejtnanci: **Hodźko** i **Giezwicz**, do Petersburga; **Pawłow**, do Czegstochowa; rzeczywisti radcowie stanu: **Reinbot** i **Nie-zencow**, do Petersburga; zarządzający grodzieńską izbą skarbową, książę **Obolenski**, do Janowa.

* Wczoraj i onegdaj przyjechało koleją zel. warsz.-wied. i warsz.-bydg. osób 931, wyjechało osób 1330; — koleją żelazną warsz.-petersb. przyjechało osób 287, wyjechało osób 387; — koleją żelaz. warsz.-teres. przyjechało osób 270, wyjechało 333; — statkami parowemi przyjechało osób —, wyjechało 77; — w ogóle przyjechało osób 2376, w tej liczbie z zagranicy 233 wyjechało osób 2281, w tej liczbie za granicę 198.

* **Listy niewłaściwie do skrzynek pocztowych wło-żone**, w d. 19 (31) b. m. i r., pod adresem, a mianowicie: z używanymi markami: Mierkowski w Łomży, Przeździecka w Górze Kalwarji, Rutkowska w Radomiu, Müntz w Białym, Rabisz w Jagostowie, Musiko w Czepowie, — listów miejskich sztuk 4, jako na koszt, doręczone nie będą, — oraz 26 sztuk listów na koszt do wyekspe-dowania wewnątrz kraju, jako z nienaklejonymi markami, wyprawione nie będą i znajdują się w kancelarji pocztamtu do odebrania; — z d. 20 (1) b. m., z używanymi markami: Gopa w Nowym dworze, Żyzniewska w Wilnie, Zielński w Płocku, Wojczyński w Włocławsku, Bederman w Wyszogrodzie, Frenkiel w Ozorkowie, Toch-terman w Lubartowie, Dudziński w Nowym dworze, — listów miejskich sztuk 4, wyjętych ze skrzynek pocztowych, jako na koszt doręczone nie będą, — oraz 32 sztuk listów na koszt dla wyekspe-dowania wewnątrz kraju, jako z nienaklejonymi markami znajdując się w kancelarji pocztamtu do odebrania.

* W dniach 19 i 20 (31 i 1) b. m. i roku, chorych w 8-miu cywilnych szpitalach: przybyło 110, wyzdrowiało 96, umarło 12, pozostało 1639 (mężczyzn 762, kobiet 877), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 148, kobiet 140.

* W dniu 19 (31) bież. mies. i roku, urodziło się **chrześcijan**: płci męskiej 2, żeńskiej 3, **starozakonnych**: płci męskiej 5, żeńskiej 3, razem 13; — **zawarło śluby małżeńskie par**: **chrześcijan**: 2, **starozakonnych**: 1; — **umarło**: **chrześcijan**: płci męskiej 1, żeńskiej 2; **starozakonnych**: męskiej 3, żeńskiej 4, razem 8.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ

dnia 21 Października (2 Listopada) 1867 r.

MONETY.	Żądano		Płacono	
	R.	S.	G.	z.
Pół-imperyal Rosyjski	—	—	—	—
Dukaty Holenderskie nowe walne	—	—	—	—
Frydryksdory Pruskie	—	—	—	—
Pruski Kurant za 100 tal.	—	—	—	—
PAPIERY.				
(bez wartości kuponu)				
Oblig. Skarbu za rs. 100.	—	—	—	—
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100.	—	—	—	—
Obligacje Osądek. z r. 1835 po stp. 503 za sztukę.	—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. Ośg. Lit. A po rrp. 300 za sztukę.	—	—	—	—
Lit. B po stp. 200 za sztukę z kuponem.	—	—	—	—
bez kuponu				
Listy Zastawne III-go Okręgu Serji 1-oj za rs. 100.	78	—	77	50
Listy Zastawne III-go Okręgu Serji 2-oj za rs. 100.	87	75	87	25
Listy Likwidacyjne za rs. 100.	55	75	55	50
Dowody Kom. Centr. Likwid. za rs. 100 R.	—	—	—	—
5 pożyczka rosyjsk. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100.	—	—	—	—
6 pożyczka rosyjsk. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100.	—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860, za rs. 100.	—	—	—	—
Metallki Lutowe za rs. 100.	100	33	—	—
Sierpniowe za rs. 100.	—	—	—	—
Rosyjska pożycz. prem. z 1865 za rs. 100.	114	50	114	—
1866 „ „ 100.	117	75	107	—
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych za rs. 125.	—	—	—	—
Obligacje Główn. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank. 2000 za rs. 100.	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. Wsr.-Wied. za sztukę.	—	—	—	—
Obligacje Drogi Żel. Wsr.-Wied. po frank. 500 za sztukę.	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej za rs. 100.	53	17	52	17
Akcje Żegl. Parow. Kraj. za rs. 100.	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Terespolskiej za rs. 100.	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. fab. Łódzkiej za rs. 100.	80	—	—	—

WEXLE.

Berlin	100 Tal.	2 m.	103	60	405	45
„	„	k. t.	115	45	105	30
Wrocław	„	2 m.	—	—	—	—
Gdańsk	„	2 m.	—	—	—	—
Łamburg	300 B. Mk.	2 m.	—	—	—	—
Łondyn	1 Ft. St.	3 m.	7	20	—	—
Paryż	300 Frank.	3 m.	85	70	—	—
Wiedeń	150 Zł. W. A.	2 m.	87	—	—	—
Peterburg	100 Rar.	1 m.	—	—	—	—
„	„	k. t.	—	—	—	—
Moskwa	„	1 m.	—	—	—	—
„	„	k. t.	—	—	—	—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych .. za 1 „ 44%
od Listów Likwidacyjnych .. „ 58%

KURSA TELEGRAFICZNE.

AGENCYJA RUDOLFA OKRĘT

Petersburg, dnia 20 Października (1 Listopada) 1867 r.

		za rs.	
Weksle na Londyn	3 mies.	33 1/2	33 1/2
„	Hamburg	30	—
„	Amsterdam	165 1/2	—
„	Paryż	340 1/4	—
„	Berlin 15 dni za 100 R.	—	—
5-ta Pożyczka Stieglitza	—	—	—
6-ta „	—	—	—
7-ma „	—	—	—
1-za „	Premjowa z r. 1864.	114 1/4	—
2-za „	z r. 1866.	107 1/2	—
5-ta Bilety Bankowe	—	76 1/2	—
Akcje w-go Tow. dróg żelaz. za 125 R.	—	108 1/2	—
Obligacje	—	83	—
Akcje drogi żelaz. Warsz.-Terespolskiej	—	31	—
6-ta Metallki	—	—	—
4-ta „	Kupon z Lutego	—	—
„	z Sierpnia	—	—
„	imperyal	610	—
„	Dyskonto	95	—

(*) Korespondencja ta wzięta jest z **Warsz. Dniem**.

polupniem w osadzie wiejskiej, Dobro, gminie Rudzienko, odbywać się będzie przed Se-kwestratorem skarbowym głośna in plus licy-tacja za gotowe zaraz płacić się mające pie-niądze na sprzedaż siana około fur 30 na grun-tie we wsi Brzozowice będącego, oraz różnego rodzaju mebli machonowych i jesionowych, lustra, toalety z lustrem, i t. p. przedmiotów zajętych na satysfakcję zaległości z dóbr Brzozowice.

Mający zatem chęć nabycia, zechce się zgło-sić w terminie oznaczonym na wskazane miej-sce. Radimin d. 13 (25) Października 1867 r.
Kapitan, Siedlecki.

N. D. 6490. Rada Szczęgółowa Opiekunów Szpitala Dzieciątka Jezus w Warszawie.

Podaje do wiadomości, iż w dniu 31 Października (12 Listopada) r. b. o godzinie 11 rano w gmachu Szpitala Dzieciątka Jezus, odbędzie się licytacja in minus, o ceny na praetium oznaczonej przez deklarację opie-czowaną, na dostawę dla rzeczonoego szpitala przez czas od dnia 1 (13) Stycznia 1868 r. do dnia 1 (13) Stycznia 1869 r. drzewa sosno-wego opałowego.

Ilość rzeczonoj dostawy, cena na praetium oznaczona, tudzież wysokość vadium, zamie-szczone są w warunkach licytacyjnych, które każdodziennie w godzinach biurowych, z wy-jatkami świąt w kancelarii szpitala przejrzana-ni być mogą.

Deklaracje zawierające podaną przez licy-tanta cenę, oraz podpisem jego z oznaczeniem miejsca zamieszkania opatrzone, składane być winny w dniu do licytacji oznaczonym, najpóź-niej do godziny 11 rano, wraz z dowodami za-wniezione vadium do kasy szpitalnej, na ręce Członka Rady zarządzającego częścią nadzor-czą, lub jego pomocnika.

Ostrzegając się, że deklaracje skrobane, po-prawiane, lub nie podpisane, albo oznacze-niem miejsca zamieszkania licytanta nie opa-trzone przyjętym nie będą.

Warszawa d. 19 (31) Października 1867 r.

N. D. 6258. Rada Szczęgółowa Opiekunów Szpitala Ewangelickiego w Warszawie.

Podaje do publicznej wiadomości że w dniu 30 Października (12 Listopada) r. b. o godzi-nie 4 po południu w sali posiedzeń, odbędzie się licytacja przez opieczowaną deklarację na dostawę w ciągu roku jednego żywności i innych potrzeb, jako to:

Mięsa wołowego, cielęcego i słoniny, chleba z pyłowej maki i bułek, mleka, masła, kaszy jęczmieńnej, gryczanej i drobnej oraz fasoli, mydła twardego, szarego i świec stearynowych i olejowych.

Każdy przystępujący do licytacji obowiązany jest złożyć przepisana kaucję.

O bliższych warunkach dowiedzieć się mo-żna w kancelarii tegoż Szpitala przy ulicy Kar-melickiej pod Nr. 2484.

Warszawa d. 5 (17) Października 1867 r.

Opiekun Prezydujący, Ludwik Spiess.

Nadzorca Szpitala, A. Greffea.

N. D. 6498. Rada Opiekunów Zakładów Dobroczynnych Powiatu Białskiego.

Podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 9 (21) Listopada r. b. o godzinie 10 rano w Kancelarii Rady Opiekunów odbędzie się głośna in minus licytacja na dostawę dla Szpitala S-go Karola Boromeusza w mieście Białym mięsa i produktów żywności na rok przysięży 1868.

Licytacja rozpocznie się przez odstępowanie procentu na korzyść Szpitala od cen o-becnie praktykowanych.

Przystępujący do licytacji na dostawę mię-sa obowiązani są złożyć vadium w ilości r. 45, zaś na produkta i żywności w ilości r. 100. Vadja te utrzymującym się przy licy-tacji na kaucję będą policzone zaś nieutrzymu-jącym się natychmiast zostaną zwrócone.

O dalszych warunkach tej entrepryzy, w każdym czasie wiadomość w Kancelarii Ra-dy Opiekunów powyższej można.

Biała d. 12 (24) Października 1867 r.

Opiekun Prezydujący, Popławski.

Sekretarz, Niepokojczycki.

N. D. 6492. Rada Opiekunów Domu Przytulku i Pracy.

Podaje do wiadomości, publicznej, że z po-wodu niedojścia do skutku licytacji na do-stawę żywności w ciągu roku przysięgłego dla osób w Domu Przytulku i Pracy osadzonych, powtórny termin do odbicia takowej nadzień 1 (13) Listopada r. b. godzinę piątą po po-łudniu naznaczony został, przy ustanowie-niu pretium kop. 10 1/2 za wyżywienie jednej osoby dziennie.

Licytacja powyższa do której wymagane jest vadium w ilości r. 400, odbywać się bę-dzie in minus w Kancelarii Domu Przytulku i Pracy za rogatką Wolską na przód przez deklarację opieczowaną, a następnie gło-sna. Warunki szczegółowe entrepryzy powyż-szej dotyczące przejrzane być mogą każdego dnia wyjąwszy świąt uroczystych, w miejscowe Kancelarii.

Warszawa d. 19 (31) Października 1867 r.

Prezydujący, Hempel.

N. D. 6484. W zastosowaniu się do art. 682 K. P. S. wiadomo czynię, iż

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie pod Nr. 1569 B, w jurysdykcji Sądu Pokoju Wydziału III-go Cyrkule X po-licyjnym, w rogu ulic Marszałkowskiej i Chmielnej położona, w wykonaniu wyroku Trybunału Cywilnego w Warszawie, w dniu 28 Czerwca (10 Lipca) 1865 r. pomiędzy jej współwłaścicielami Krystyną z Makowieckich po Franciszku Konarskim pozostałą wdową, własnem imieniem, oraz jako matką i główną opiekunką nieletnich: Zofji, Emilji, Franciszki i Władysławy córek, oraz Józefa syna czyni-ającą pod N-rem 1569 B, tudzież Walentym Przyjemskim obrońcą sądowym, tychże niele-tnich przydanym opiekunem pod N-rem 519 w Warszawie mieszkającymi, przez Alfreda Jende Adwokata stawającymi z jednej, a Jó-zefem Konarskim obywatelem i Teofilem Ko-narskim obywatelem, w Warszawie pod N-rem 1569 B mieszkającymi i zamieszkanie prawne obrane mającymi, przez Ksawerego Chraszczew-skiego Patrona stawającymi, z drugiej strony zapadłego, dział teje nieruchomości postana-wiającego, przez biegłych przysięgłych na rs. 63,344 kop. 73 1/2 oszacowaną, a składającą się:

a) Z placu narożnie przy ulicy Chmielnej i Marszałkowskiej położonego, rozległości lo-kei kwadratowej 3890 obejmującego, a na nim:

b) Domu frontowego murowanego, od

tychże ulic frontem stojącego, o dwóch pię-trach.

c) Korpusu w środku o parterze murowa-nego, blachą żelazną krytych.

d) Skrzydła czyli oficyny murowanej par-terowej, dachówka krytej.

e) Kloaki murowanej.

f) Komórek w części murowanych, w re-szcie z drzewa o piętrze, tekturą smołową krytych.

g) Studni z pompą i dołem cembrowanym oraz

h) Krat żelaznych na podmurowaniu z

kamienia ciosowego od ulicy Chmielnej posta-wionych, po odbyciu publikacji warunków:

I-ej w dniu 8 (20) Października 1865 r. dru-giej, a zarazem przygotowawczego przysa-dzenia w dniu 22 Listopada (4 Grudnia) 1865

roku, jako też 3-ej i ostatecznego przysa-dzenia w dniu 10 (22) Stycznia 1866 roku, dla

braku konkurentów bezskutecznego po zniże-niu taksy o 1/4 część przez wyrok Trybunału

z dnia 12 (24) Października t. r. w terminie

dnia 1 (13) Listopada 1866 roku przed Sę-dzią delegowanym W. Kajetanem Mijakow-skim odbytym, Patronowi Julianowi Czajkow-skiemu, za rs. 52,915 przysądzone, z powodu

podwyższenia szacunku o 1/4 część, w dniu 10

(22) Listopada 1866 roku na audjencji Trybu-nału Wydziału III, p. zez Józefa Konarskiego

obywatela, w Warszawie pod Nr. 1569 B mie-szkającego, za sumę rs. 65,019 nabyta, z po-wodu niedopełnienia przez niego warunków

sprzedaży, świadectwem Podpisarza Trybunału

Cywilnego w Warszawie Wydziału III-go, w dniu 11 (23) Stycznia 1867 roku wydanem

stwierdzonego, na domaganie się Bronisła-wy-Cecylii dwóch imion Przysięckiej panny

doletniej, w Warszawie pod N-rem 536 mie-szkającej, a zamieszkanie prawne u Wince-ntego Muszalskiego Patrona w Warszawie pod

Nr. 2244a przy ulicy Nalewki mieszkającego, obrane mającej, wierzytelki kapitału rub. sr.

6,000 z procentami na teje nieruchomości

ubezpieczonego, na powtórny przedaż przez

tegoż Patrona popieraną, na risiko niedopeł-niającego warunków nabywcy Józefa Konar-skiego wystawioną zostaje, która w miej-scu posiedzeń Trybunału Cywilnego w War-szawie w Wydziale III-cim w domu pod N-rem

549, od sumy rub. srebr. 49,000 odbywać się

będzie.

Pierwsza publikata zbioru objaśnień i war-unków przedaży na niebezpieczeństwo wspo-mnianego nabywcy, na dzień 8 (20) Marca

1867 roku, na godzinę 10-tą rano, w miejscu

posiedzeń Trybunału, jak wyżej oznacza się, a warunki przedaży u Podpisarza Trybunału

Wydziału III-go w jego Kancelarii i u podpi-sanego Patrona przejrzane być mogą.

Warszawa dnia 11 (23) Lutego 1867 r.

Wincenty Muszalski, Patrona.

Następnie po odbyciu w dniu 24 Marca (5

Kwietnia) 1867 r. drugiej publikaty waran-ków przedaży, a zarazem przygotowawczego

przysądzenia, gdy termin do ostatecznego

przysądzenia na dzień 18 (30) Kwietnia r. b.

oznaczony spełnił bez skutku dla zaszłych spo-rów obecnie po ostatecznym usunięciu ich

przez IX Departament Rządzącego Senatu w

dnia 15 (27) Września r. b. zapadły, Trybu-nał wyrokiem dnia 18 (30) Września r. b. wy-

danym, nowy termin do ostatecznego przysa-dzenia na dzień 3 (15) Października 1867 r.

na godzinę 10 rano w miejscu swych posie-dzeń jak wyżej, oznaczył.

Warszawa d. 20 Września. (2 Paźdz.) 1867 r.

Wincenty Muszalski, Patron.

Gdy termin powyższy spełnił bezskutecznie,

Trybunał wyrokiem d. 12 (24) Października 1867

roku wydanym, nowy termin do ostatecznego

przysądzenia na dzień 30 Października (11 Listopada) 1867 r. na godzinę 10 rano w miej-scu swych posiedzeń wyznaczył, w którym li-cytacja od powyższej sumy rs. 49,000 zaczy-nać się będzie.

Warszawa d. 16 (28) Października 1867 r.

Wincenty Muszalski, Patron.

N. D. 6526.

Podpisany Patron przy Trybunale Cywil-nym w Warszawie pod Nr. 549a zamieszka-ły, jako obrońca Karoliny z Wernerów Malcz, po Karolu Malcz pozostałej wdowy, zawiadamia i ogłasza, iż na podstawie dwóch wyroków, jednego z dnia 5 (17) Maja 1867 r. dział majątku ruchomego i nieruchomości, a w szczególności, dział 1 sprzedaż nierucho-mości Nr. 638a w Warszawie położonej, na-kazującego, i dalsze czynności związkowe, postanawiającego, drugiego z dnia 31 Lipca (12 Sierpnia) t. r. takśa, wraz z opinią o nie-podzielności w naturze powyższej nierucho-mości przez biegłych sporządzoną zatwier-dzającego, obudwóch z powództwa Karoliny z Wernerów Malcz, po Karolu Malcz pozostającej wdowy, pod Nr. 638a zamieszkałej, przeciwko Adolfowi Werner budowniczemu, pod Nr. 1414, Wiktorowi Emanuelowi Saen-ger pod Nr. 2932a w Warszawie, Wilhelmowi i Zofji z Fukierów małżonków Malcz, jako rodzicom i naturalnym opiekunom nieletniej córki swej Karoliny Heleny dwóch imion Malcz, w dobrach Moszna i Edwardowi Wer-ner obywatelowi w dobrach Jurki Powiecie Grojeckim zamieszkałym, przez Radgowskie-go Obrońcę przy Senacie bronionym, w Try-bunale Cywilnym w Warszawie zapadłych, wystawia się na publiczną sprzedaż w drodze

NIERUCHOMOŚĆ Nr. 638a,

w Warszawie przy ulicy Wierzbowej, na gruncie emfiteutycznym położona, prawem własności do Karoliny Malcz i S-ów Karola Malcz należącą. składająca się:

A. Z domu frontowego murowanego, bla-chą żelazną krytego, o parterze i dwóch pię-trach, długości łokci 53 od frontu, od tyłu zaś łokci 49, szerokość łokci 21 1/2, wysokość łokci 21.

B. Oficyny z prawej strony w podwórzu stojącej, wraz z przejściem, pomiędzy tą o-ficyną a domem frontowym, murowanych o parterze i dwóch piętrach, blachą żelazną krytych, dług. łokci 30 1/2, szerokość łokci 10 3/4, wysokość łokci 20, przejście dług. łokci 5 1/2, wysokość łokci 20.

C. Oficyny w przedłużeniu poprzedzają-cej ad b) murowanej, blachą krytej, o par-terze i poddaszu, dług. łokci 15 1/2, szerokość łokci 10 3/4, wysokość łokci 10 1/4.

D. Oficyny z lewej strony w podwórzu wraz z przejściem od tej oficyny do domu frontowego, murowanych blachą krytych, ofi-cyna długa łokci 26 1/4, szerokość łokci 10 3/4, wysokość łokci 20, przejście dług. łokci 5 1/4, szerokość łokci 4 1/2, wysokość łokci 20.

E. Stajni z prawej strony podwórza mu-rowanej, o parterze i poddaszu blachą kry-tej.

F. Składow parterowych blachą krytych.

G. Kloak drewnianych blachą krytych, na murowanym dole kloaczny postawionych.

H. Muru wraz z bramą w przedłużeniu oficyny ad D. otaczającego podwórze.

I. Komórek w ogródku z desek deskami

krytych.

K. Sztachet otaczających ogródek.

L. Dwóch mostków.

M. Drzew i krzewów.

N. Bruku w całym podwórzu na po-wierzchni łok. kwadr. 1278.

N. Gruntu pod całą nieruchomością łok.

kwadr. 3732 1/2, obejmującego.

Obszerniejsze opisanie, relacja biegłych

wraz z takśa sądowno w dniu 17 (29) Maja

r. b. i następnych dni sporządzone obejmują.

Po odbyciu w dniu 15 (27) Sierpnia r. b.

pierwszej publikacji zbioru objaśnień i war-unków sprzedaży nieruchomości Nr. 638a w

Warszawie, termin do drugiej publikacji a

zarazem przygotowawczego przysądzenia

rzeczonoj nieruchomości na dzień 27 Wrze-sznia (9 Października) r. b. godzinę 10 z rana

wyznaczony został, który się odbędzie w

miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cy-

wilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod

Nr. 549, przed Wym Kłodzińskim Sędzią

Trybunału delegowanym.

Zbiór objaśnień i warunków licytacyjnych,

przejrzeć można w Kancelarii Podpisarza

Trybunału Wydziału III i u podpisanego Pa-trona sprzedaż popierającego.

Licytacja zacznie się od sumy rsr. 64,515

kop. 39 1/2, jako szacunku takśa biegłych wy-nalezionego.

Warszawa dnia 16 (28) Sierpnia 1867 r.

Juljan Czajkowski.

Po odbyciu w dniu 27 Września 9 Paź-dziernika 1867 r. drugiej publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, a zara-zem przygotowawczego przysądzenia nieru-chomości Nr. 638a w Warszawie, termin do ostatecznego przysądzenia teje nierucho-mości, wyznaczony został na dzień 1 (13)

Listopada 1867 r. godzinę 4 z południa, któ-ry się odbędzie w miejscu zwykłych posie-dzeń Trybunału wyżej wskazanem przed Wym Kłodzińskim Sędzią delegowanym.

Warszawa d. 28 Wrześ. (10 Paźdz.) 1867 r.

Juljan Czajkowski Patron.

N. D. 6485. W dniu 23 Października (4 Li-stopada) 1867 r. o godz. 9 z rana za Żelazną bramą, meble, lustra, garderoba różna męzka i damska, szkło, kaptury mantynowe i atlasowe i t. p., o godz. 12 w południe na Starem mieście, algierka sukienna futrem mały podbita, a o godz. 2 po południu na Grzybowie, meble machonowe i jesionowe, lustro i t. p. w Warszawie jako targach pu-blicznych, zaś w Warszawie w domu pod Nr. 904 przy ulicy Chłodnej meble różne jesiono-we, rądlę miedziane, garderoba różna męzka, podkowy do kucia koni, hofnale do przybijania podków i t. p., dnia tegoż 23 Październi-ka (4 Listopada) r. b. o godz. 10 z rana na mocy upoważnienia Trybunału Cywilnego w Warszawie pod dniem 14 (26) Październi-ka r. b. do Nr. 11616 wydanego; w dniu 25 Października (6 Listopada) 1867 r. o godz. 10 z rana w Warszawie na targu Grzybowym, meble różne machonowe i t. p. wszelkie ruchomości, jako w drodze egzeku-cji sądowej, zajęte, przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

Warszawa d. 19 (31) Października 1867 r.
Jan Orłowski Komornik.

N. D. 6486. Prawnie zajęte w drodze egze-kucji sądowej meble jesionowe, machonowe, książki hebrajskie, naczynia parowe, pilniki, mosiądz w odlewach, porcelana różnego ga-tunku, maszyna drukarska, kaszty z lito-rami, garderoba męzka, lustro, zegar i t. p. przedmioty w dniu 22 Września (4 Październi-ka) r. b. o godz. 9 z rana na targu przed trzema Krzyżami; o godz. 10 z rana na Grzy-bowie; o godz. 11 za żelazną bramą; zaś w d. 23 Września (4 Października) t. r. o godz. 10 z rana w domu pod Nr. 1776 B. przy ulicy Sto Jerskiej, a o godz. 12 w południe pod Nr. 1774 przy ulicy również Sto Jerskiej w Warszawie przez publiczną licytację sprze-dane będą.

Walenty Suprymewicz K. p. S. A. K. P.

N. D. 6502. W dniach 25 Października (6 Listopada) r. b. o godzinie pierwszej z połu-dnia na targu Grzybów zwanym, naczynia stołowe fajansowe, szkło w tafiach; 26 Paź-dziernika (7 Listopada) r. b. o godzinie 12 w południe na targu Muranów meble machonowe i jesionowe, i 27 Października (8 Li-stopada) r. b. o godzinie 12 w południe na tarhu Grzybów zwanym, krowy jałówki, bryczka, szawa jesionowa i t. p. prawnie zajęte, przez publiczną licytację, sprzedane zo-staną.

Pawłowski, Komornik.

N. D. 6483. W dniu 23 Października (4 Li-stopada) r. b. o godz. 10 rano na placu pod Lwem zwanym; w dniu 30 października (11 Listopada) r. b. o godz. 10 rano na Grzybo-wie, w Warszawie, prawnie zajęte ruchomo-ści, jako to: meble jesionowe, ordynarne, dy-wany, lustra i t. p. przez publiczną licytację sprzedane będą; w d. 14 (26) Listopada 1867 roku o godz. 10 rano, nieruchomości Nr. 1219 oznaczona przy ulicy Pańkiej, przez publi-czną licytację, tamże odbyć się mającą, na jeden rok wdzierżawioną zostanie, warunki przejrzeć można w kancelarii mojej pod Nr. 549a egzystującej.

Czamański, Komornik.

N. D. 6487. W dniu 25 Października (6 Listopada) r. b. o godzinie 10 na placu S-go Aleksandra i w tymże dniu o godzinie 11 rano za żelazną bramą, w dniu 26 Października (7 Listopada) r. b. o godzinie 10 w rynku Sca-rego miasta i w dniu 27 Października (8 Listo-pada) na targu wołowym w Pradze, w egzekucji sądowej prawnie zajęte ruchomości jako to: fortepian, meble machonowe i jesionowe, lustra, samowary, naczynia miedziane, i t. p. przez publiczną licytację sprzedane będą.

M. Magnuski Komornik.

N. D. 6501. Prawnie zajęte objekta jako to: furgon rzeźniczy, kanapy, krzesła, szafy, stoły, łóżka, komody, w Warszawie na placu targowym przed Trzema-Krzyżami w dniu 23 Października (4 Listopada) r. b. o godzi-nie 10 z rana i na placu Grzybów w dniu 26 (7) t. m. i. r. o godzinie 10 z rana, przez pu-bliczną licytację, sprzedane będą.

Zawadzki, Komornik.

N. D. 6504. Prawnie zajęte ruchomości ja-ko to: fortepian machonowy, lustra, kanapa i krzesła jesionowe, sześląg, toaleta machonowa, dywan i t. p. na placu publicznym Se-werynow zwanym w dniu 24 Października (5 Listopada) r. b. o godzinie 4 po południu sprzedane zostaną.

A. Gawryłow Komornik.